

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง "ภาพลักษณ์ขององค์การสหประชาชาติชาติจากการนำเสนอของหนังสือพิมพ์ การเปิดรับข่าวสหประชาชาติ การรับรู้ทัศนคติ และภาพลักษณ์ต่อองค์การสหประชาชาติของประชาชนในกรุงเทพมหานคร" ในครั้งนี้ แบ่งการวิจัยออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข่าวจากหนังสือพิมพ์ที่เลือกศึกษาจำนวน 4 ชื่อฉบับ ได้แก่ ไทยรัฐ มติชน บางกอกโพสต์ และเดอะเนชั่น จำนวนทั้งหมด 360 ฉบับ เพื่อศึกษาภาพลักษณ์สหประชาชาติจากการนำเสนอของหนังสือพิมพ์ รวมทั้งรูปแบบและลักษณะที่นำเสนอ ส่วนที่ 2 เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เพื่อศึกษาการเปิดรับข่าวสหประชาชาติ การรับรู้ทัศนคติ และภาพลักษณ์ต่อองค์การสหประชาชาติของประชาชนในกรุงเทพมหานคร โดยมีแบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 259 คน

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์เนื้อหา

สรุปผลการวิเคราะห์เนื้อหา

จากการวิเคราะห์เนื้อหาข่าวหนังสือพิมพ์ทุกชื่อฉบับที่คัดเลือกไว้ คือ หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ มติชน เดอะเนชั่น และบางกอกโพสต์ โดยศึกษาหนังสือพิมพ์ชื่อฉบับละ 90 ฉบับ รวมทั้งหมด 360 ฉบับ คัดเลือกข่าวที่เกี่ยวกับสหประชาชาติได้ทั้งหมด 609 ชิ้นข่าว หนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์เสนอข่าวสหประชาชาติมากที่สุด ส่วนเดอะเนชั่น เสนอข่าวสหประชาชาติมากเป็นอันดับที่สอง หนังสือพิมพ์ มติชน มากเป็นอันดับที่สาม และไทยรัฐ เสนอข่าวสหประชาติน้อยที่สุด

เมื่อเปรียบเทียบระหว่างหนังสือพิมพ์รายวันทั้งสองภาษาจะเห็นได้ว่า หนังสือพิมพ์รายวันภาษาอังกฤษ นำเสนอข่าวเกี่ยวกับสหประชาชาติในปริมาณที่มากกว่าถึง 3 ใน 4 ของข่าวที่นำเสนอทั้งหมด

รูปแบบและลักษณะการนำเสนอข่าวเกี่ยวกับสหประชาชาติของหนังสือพิมพ์รายวัน

๑. สัดส่วน เนื้อหา และพื้นที่

หนังสือพิมพ์ที่ศึกษามีการนำเสนอข่าวสหประชาชาติคิดเฉลี่ยแล้วเพียง 1.7 ชิ้นข่าวต่อฉบับเท่านั้น หมายความว่าแต่ละวันหนังสือพิมพ์แต่ละฉบับนำเสนอเรื่องเกี่ยวกับสหประชาชาติเพียง 1-2 ข่าวหรือเรื่องเท่านั้น คิดเป็นสัดส่วนในการนำเสนอข่าวสหประชาชาติที่เกี่ยวข้องกับประเทศไทยหรือคนไทยเพียง 0.3 ข่าวต่อฉบับ โดยมีหนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์นำเสนอในอัตราส่วนที่มากเป็นอันดับที่สุด ในขณะที่หนังสือพิมพ์เดอะเนชั่นและมติชนมีการเสนอข่าวสหประชาชาติคิดเป็นร้อยละได้เท่ากัน ส่วนไทยรัฐมีการนำเสนอเนื้อหาข่าวสหประชาชาติที่เกี่ยวข้องกับคนไทยหรือประเทศไทยในปริมาณที่น้อยที่สุด

ส่วนพื้นที่ในการนำเสนอข่าวเกี่ยวกับสหประชาชาติโดยเฉลี่ย 48.6 คอลัมน์นิ้วต่อชื่อฉบับ โดยที่บางกอกโพสต์มีเนื้อที่นำเสนอมากที่สุดถึง 99.4 คอลัมน์นิ้วต่อชื่อฉบับ เดอะเนชั่นนำเสนอเฉลี่ย 63.8 คอลัมน์นิ้ว มติชนเฉลี่ยแล้ว 26.1 คอลัมน์นิ้ว และ ไทยรัฐนำเสนอเนื้อที่น้อยที่สุดในเนื้อที่เพียง 5 คอลัมน์นิ้วต่อฉบับเท่านั้นในระยะเวลา 6 เดือน มีการนำเสนอเนื้อหาข่าวสหประชาชาติเป็นเนื้อหาหลักในปริมาณมากกว่า 2 ใน 4 ส่วน เป็นเนื้อหาข่าวรองหรือมีประเด็นเกี่ยวกับสหประชาชาติปานกลางไม่ใช่เนื้อหาทั้งหมดของข่าวจำนวนไม่ถึงหนึ่งส่วน และเพียงแต่พาดพิงถึงมีประมาณ 1 ส่วน โดยที่หนังสือพิมพ์ทุกชื่อฉบับ มีการนำเสนอข่าวสหประชาชาติที่มีลักษณะเป็นข่าวหลักสูงกว่าข่าวพาดพิงหรือข่าวรอง

สรุปได้ว่า ไทยรัฐมีการเสนอเนื้อหาที่เป็นข่าวหลักมากเป็นอันดับที่หนึ่ง มติชนเป็นอันดับที่สอง บางกอกโพสต์เป็นอันดับที่สาม และสุดท้ายคือเดอะเนชั่น ส่วนการเสนอเนื้อหาข่าวสหประชาชาติที่มีลักษณะเป็นข่าวรอง พบว่าบางกอกโพสต์มีการนำเสนอในเนื้อหาหลักขณะนี้มากกว่าหนังสือพิมพ์อื่น ๆ ตามด้วยเดอะเนชั่น มติชน และไทยรัฐ และการเสนอข่าวที่มีลักษณะพาดพิงพบว่าเดอะเนชั่นเสนอข่าวในลักษณะนี้มากเป็นอันดับที่หนึ่ง รองลงมาคือไทยรัฐ ตามด้วยบางกอกโพสต์ และมติชน

รูปแบบและลักษณะการนำเสนอ

รูปแบบและลักษณะของข่าวที่นำเสนอเรื่องของสหประชาชาติส่วนใหญ่จะเป็นข่าวธรรมดาในหน้าต่าง ๆ มากที่สุด ตามด้วยข่าวใหญ่ในหน้าต่าง ๆ ข่าวย่อย คอลัมน์ประจำและส่วนแสดงความคิดเห็น บทบรรณาธิการ บทความ บทวิเคราะห์/วิจารณ์ และภาพข่าว ส่วนที่น้อยที่สุดคือ บทสัมภาษณ์และข้อเขียน จากการวิเคราะห์ข่าวผู้วิจัยได้สังเกตเห็นว่า หนังสือพิมพ์ทุกชื่อฉบับนำเสนอเรื่องของสหประชาชาติในรูปแบบของข่าวธรรมดามากที่สุด โดยที่มติชนเสนอข่าวในรูปแบบนี้มากที่สุด รองลงมาคือเดอะเนชั่น และบางกอกโพสต์ ส่วนไทยรัฐเสนอข่าวในลักษณะนี้เป็นอันดับสองรองจากข่าวย่อย

ส่วนการเสนอข่าวสหประชาชาติในรูปแบบของข่าวใหญ่ในหน้าต่าง ๆ รวม 245 ข่าว เมื่อพิจารณาจากคำร้อยละ พบว่าเดอะเนชั่นนำเสนอมากที่สุด ตามด้วยบางกอกโพสต์ ไทยรัฐ และมติชน หนังสือพิมพ์ไทยรัฐมีการเสนอข่าวสหประชาชาติในลักษณะข่าวย่อยมากที่สุด รองลงมาคือบางกอกโพสต์ มติชน และเดอะเนชั่น

การนำเสนอในรูปแบบของบทบรรณาธิการอยู่ในระดับที่ต่ำ โดยหนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์เสนอในรูปแบบนี้มากกว่าหนังสือพิมพ์อื่นอีก 3 ฉบับ รองลงมาคือเดอะเนชั่นและมติชน ส่วนไทยรัฐไม่พบการเสนอข่าวในรูปแบบนี้

หนังสือพิมพ์ไทยรัฐเสนอข่าวในรูปแบบคอลัมน์ประจำหรือการเสนอข่าวที่แสดงความคิดเห็นมากที่สุด รองลงมาคือบางกอกโพสต์ เดอะเนชั่น แลมติชนนำเสนอรูปแบบนี้น้อยที่สุด

หนังสือพิมพ์ที่นำเสนอข่าวสหประชาชาติในรูปของ บทความ มากที่สุดคือ มติชน ส่วนบางกอกโพสต์นำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับสหประชาชาติในรูปแบบบทความรองจากมติชน และสุดท้ายคือ เดอะเนชั่น ในขณะที่ไม่พบ การนำเสนอในรูปบทความเกี่ยวกับสหประชาชาติในหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ

บางกอกโพสต์มีบทวิเคราะห์/วิจารณ์เกี่ยวกับสหประชาชาติมากที่สุดตามด้วยไทยรัฐ และเดอะเนชั่น ในขณะที่มติชนไม่พบ ในส่วนของบทสัมภาษณ์/ข้อเขียนที่มีเรื่องของสหประชาชาติมีการนำเสนอในภาพรวมน้อยที่สุด และมีเพียงมติชนกับบางกอกโพสต์เท่านั้นที่มีการนำเสนอ ส่วนเดอะเนชั่นและไทยรัฐไม่พบ เรื่องเกี่ยวกับสหประชาชาติที่นำเสนอเป็นภาพข่าว มีไทยรัฐนำเสนอมากที่สุด ตามด้วยเดอะเนชั่น มติชนและบางกอกโพสต์ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากภาพข่าวส่วนใหญ่ ผู้วิจัยพิจารณาแล้วว่าเป็นส่วนหนึ่งของเนื้อหาข่าว และที่ถือว่าเป็นภาพข่าวจริง ๆ ก็เฉพาะภาพที่มีแต่คำบรรยาย แต่ไม่มีเนื้อหาข่าวเป็นขึ้น ๆ

จากการศึกษาในครั้งนี่ยังพบว่า หนังสือพิมพ์ไทยรัฐส่วนใหญ่จะนำเสนอข่าวเกี่ยวกับสหประชาชาติในหน้า 2 ซึ่งเป็นหน้าข่าวต่างประเทศ นอกจากนี้ก็ยังมีข่าวในหน้าต่าง ๆ ตามแต่ประเด็นของข่าว ไทยรัฐมีการนำเสนอข่าวที่เกี่ยวข้องกับสหประชาชาติในหน้าหนึ่ง แต่ครั้งเดียวจากตัวอย่างที่ศึกษาครั้งนี้ คือเป็นข่าวเกี่ยวกับนายกรัฐมนตรีของประเทศไทยเข้าร่วมประชุมสหประชาชาติ ส่วนมติชน ส่วนใหญ่เสนอข่าวเกี่ยวกับสหประชาชาติ ซึ่งเป็นข่าวจากต่างประเทศ และหน้าอื่น ๆ คละกันไปตามประเด็นของลักษณะข่าวที่เสนอ ทั้งหนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์และเดอะเนชั่นนำเสนอข่าวในหน้าที่หลากหลายตามประเด็นของข่าว จนไม่สามารถจะระบุได้ว่าส่วนใหญ่จะเสนอข่าวสหประชาชาติประจำในหน้าหนึ่งหน้าใดโดยเฉพาะ ยกเว้นในการเสนอข่าวในรูปแบบของบทบรรณาธิการ หรือหน้า op-ed (อยู่หน้าตรงข้ามบทบรรณาธิการ เสนอข่าวในรูปของบทความ คอลัมน์ประจำ/แสดงความคิดเห็น บทวิเคราะห์/วิจารณ์ เป็นต้น) ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นหนังสือพิมพ์รายวันภาษาอังกฤษ

แหล่งข่าว

การนำเสนอเนื้อหาข่าวสหประชาชาติ จากแหล่งข่าวต่าง ๆ พบว่า ข่าวสหประชาชาติที่หนังสือพิมพ์นำเสนอมาจากสำนักข่าว หนังสือพิมพ์ หรือรายงานข่าวที่มาจากต่างประเทศเสียเป็นส่วนใหญ่ที่พบมากที่สุดและมีการระบุไว้ คือ AP, AFP, Reuters, DPA, Xinhua, Los Angeles Times, New York Times, Washington Post และอื่น ๆ ซึ่งมีจำนวนถึง 401 ข่าว โดยที่หนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์นำเสนอข่าวที่มาจากต่างประเทศมากที่สุด ตามด้วยเดอะเนชั่น มติชน และไทยรัฐ ส่วนแหล่งข่าวที่มาจากหน่วยงานสหประชาชาติ มีจำนวนทั้งหมด 151 ข่าว โดยมี ไทยรัฐเสนอข่าวที่มาจากแหล่งข่าวสหประชาชาติมากที่สุด รองลงมาคือเดอะเนชั่น บางกอกโพสต์ และมติชน ส่วนการนำเสนอข่าวสหประชาชาติจากแหล่งข่าวอื่น ๆ ซึ่งอาจเป็นแหล่งข่าวจากฝ่ายรัฐบาลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีความใกล้เคียงกับแหล่งข่าวสหประชาชาติ คือ 149 ข่าว หนังสือพิมพ์ที่ใช้แหล่งข่าวอื่น ๆ มากที่สุดคือ มติชน ตามด้วยไทยรัฐ เดอะเนชั่นและ บางกอกโพสต์

หากพิจารณาหนังสือพิมพ์แต่ละชื่อฉบับจะพบว่าหนังสือพิมพ์เดอะเนชั่น บางกอกโพสต์ และไทยรัฐ นำเสนอข่าวที่มีแหล่งข่าวจากต่างประเทศมากที่สุดเกินกว่าครึ่งหนึ่งของข่าวทั้งหมดที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเกี่ยวกับสหประชาชาติ ตามด้วยแหล่งข่าวสหประชาชาติ และแหล่งข่าวอื่น ๆ ส่วนมติชนมีการนำเสนอข่าวจากแหล่งข่าวอื่น ๆ มากที่สุดเกือบถึงครึ่งหนึ่งของ

การนำเสนอข่าวทั้งหมดเกี่ยวกับสหประชาชาติ และมีการนำเสนอข่าวจากแหล่งข่าวต่างประเทศใกล้เคียงกัน ในขณะที่มีการนำเสนอข่าวจากหน่วยงานสหประชาชาติเพียง 1 ใน 10 ข่าวเท่านั้น

ทิศทางข่าว

นอกจากนี้ยังพบว่าข่าวที่นำเสนอมีทิศทางข่าวเชิงบวกและลบใกล้เคียงกัน แต่ข่าวที่มีทิศทางบวกมีจำนวนรวม 235 ข่าว โดยมติชนมีการนำเสนอข่าวที่มีทิศทางบวกมากที่สุด ตามด้วย ไทยรัฐ เดอะเนชั่น และหนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์ ข่าวที่มีทิศทางลบมีจำนวนมากกว่าจากข่าวที่มีทิศทางบวก จำนวน 232 ข่าว โดยหนังสือพิมพ์ไทยรัฐมีการเสนอเนื้อหาข่าวทิศทางลบมากกว่า มติชน บางกอกโพสต์ และเดอะเนชั่น การนำเสนอข่าวที่มีทิศทางเป็นกลางมีจำนวน 142 ข่าว โดยที่ บางกอกโพสต์มีการนำเสนอข่าวในทิศทางเป็นกลางมากกว่า เดอะเนชั่น มติชน และไทยรัฐ

ประเด็นข่าว

ประเด็นข่าวเกี่ยวกับสหประชาชาติที่ได้รับการนำเสนอมากที่สุดได้แก่ งานด้านการรักษาสันติภาพ มี 184 ข่าว เฉลี่ย 46 ข่าวต่อชื่อบับ โดยที่หนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์เสนอข่าวเกี่ยวกับงานด้านนี้มากกว่าสองในห้าส่วนของจำนวนข่าวประเด็นนี้รวมกันจากทุกชื่อบับ รองลงมาได้แก่ งานด้านอื่น ๆ ซึ่งได้แก่ความช่วยเหลือฉุกเฉิน การค้าและการพัฒนา วันสากลหรือปีสากลที่กำหนดโดยสหประชาชาติ ฯลฯ และข่าวที่เกี่ยวกับงานด้านสิทธิมนุษยชน โดยมีหนังสือพิมพ์เดอะเนชั่นเสนอมากที่สุด ตามด้วยบางกอกโพสต์ มติชน และไทยรัฐ

ข่าวเกี่ยวกับกองทุนการเงินระหว่างประเทศหรือ IMF ในภาพรวมมีมากเป็นอันดับที่สี่ โดยที่หนังสือพิมพ์มติชนนำเสนอข่าวด้านนี้มากที่สุด ส่วนอันดับที่ห้าได้แก่ข่าวเกี่ยวกับการประชุมด้านต่าง ๆ ของสหประชาชาติ โดยมีไทยรัฐนำเสนอข่าวประเด็นนี้มากที่สุด

ในส่วนของ การนำเสนอข่าวแต่ละประเด็นของหนังสือพิมพ์แต่ละชื่อบับ พบว่าหนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์มีการนำเสนอข่าวด้านการรักษาสันติภาพของสหประชาชาติมากเป็นอันดับที่หนึ่ง เสนอข่าวงานด้านสิทธิมนุษยชนเป็นอันดับที่สอง อันดับที่สามคือข่าวเกี่ยวกับงานด้านศาลอาชญากรรมหรือศาลอาญาสากล อันดับที่สุดคือข่าวเกี่ยวกับงานด้านผู้ลี้ภัยมีการนำเสนอ และอันดับที่ห้าคือข่าวเกี่ยวกับการประชุมด้านต่าง ๆ ของสหประชาชาติ

หนังสือพิมพ์เดอะเนชั่นมีการนำเสนอข่าวด้านการรักษาสันติภาพมากเป็นอันดับที่หนึ่ง อันดับที่สองคือข่าวงานด้านอื่น ๆ อันดับที่สามคือข่าวงานด้านสิทธิมนุษยชน เสนอข่าวงานด้านกองทุนการเงินระหว่างประเทศ เป็นอันดับที่สี่ ส่วนอันดับที่ 5 คือการเสนอข่าวงานด้านศาลอาชญากรรมสากล

หนังสือพิมพ์ไทยรัฐมีการนำเสนอข่าวการประชุมด้านต่าง ๆ ของสหประชาชาติเป็นอันดับที่หนึ่ง อันดับที่สองคือข่าวเกี่ยวกับงานด้านสันติภาพ ส่วนอันดับที่สามคือข่าวเกี่ยวกับงานด้านสิ่งแวดล้อม ข่าวเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ระดับสูงเช่นนายโคฟี อันนัน เลขาธิการสหประชาชาติ งานด้านเด็ก และงานด้านเอช ไอ วี อยู่อันดับที่สี่ และอันดับที่ 5 คือข่าวเกี่ยวกับงานด้านอาหารและเกษตร

หนังสือพิมพ์มติชนมีการนำเสนอข่าวเกี่ยวกับงานด้านอื่น ๆ สูงสุด อันดับที่สองคือกองทุนการเงินระหว่างประเทศ อันดับที่สามเป็นข่าวเกี่ยวกับงานด้านการรักษาสันติภาพ อันดับที่สี่คือข่าวเกี่ยวกับงานด้านยาเสพติด ส่วนอันดับที่ห้าเป็นข่าวเกี่ยวกับการประชุมด้านต่าง ๆ

เป็นที่น่าสังเกตว่าความถี่ในการนำเสนอข่าวต่าง ๆ เกี่ยวกับสหประชาชาติแต่ละประเภท โดยหนังสือพิมพ์ทั้ง 4 ชื่อฉบับแตกต่างกัน

ประเด็นเนื้อหาข่าวเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ระดับสูงของสหประชาชาติเทียบแต่ละหนังสือพิมพ์ มีการเสนอข่าว โดยที่ไทยรัฐนำเสนอเนื้อหาในประเด็นนี้มากที่สุด รองลงมาคือเดอะเนชั่น บางกอกโพสต์ และมติชน

การนำเสนอข่าวสหประชาชาติที่เกี่ยวกับงานด้านศาลอาญาสากล หรือ ศาลอาชญากรรมสงคราม (ICC/UN Court) บางกอกโพสต์มีการนำเสนอข่าวมากที่สุด ตามด้วยเดอะเนชั่น ไทยรัฐ และมติชน

การนำเสนอข่าวเกี่ยวกับเศรษฐกิจและสังคมของเอสแคป (ESCAP) มีบางกอกโพสต์นำเสนอมากที่สุด ถัดมากคือเดอะเนชั่น และ มติชน ส่วนไทยรัฐไม่พบการนำเสนอประเด็นนี้

ข่าวด้านผู้ลี้ภัยหรือ UNHCR บางกอกโพสต์มีการนำเสนอมากที่สุด ตามด้วยเดอะเนชั่น และมติชน ไทยรัฐนำเสนอข่าวด้านนี้น้อยที่สุด

ประเด็นข่าวสหประชาชาติในงานด้านเอช ไอ วี เอดส์ (UNAIDS) มีเดอะเนชั่นนำเสนอมากที่สุด ตามด้วยมติชน ไทยรัฐ และบางกอกโพสต์

การนำเสนอข่าวสหประชาชาติในด้านเด็ก (UNICEF) ไทยรัฐนำเสนอข่าวด้านเด็กมากที่สุด ถัดมาคือบางกอกโพสต์ เดอะเนชั่น และ มติชน

มติชนมีการนำเสนอข่าวด้านการป้องกันยาเสพติด (UNDCP) มากที่สุด ต่อมาคือเดอะเนชั่น บางกอกโพสต์ และไทยรัฐ

การนำเสนอข่าวสหประชาชาติในประเด็นเกี่ยวกับงานด้านแรงงาน (ILO) มติชนมีการนำเสนอมากที่สุด รองลงมาคือไทยรัฐ เดอะเนชั่น และบางกอกโพสต์

การนำเสนอข่าวในประเด็นเกี่ยวกับงานด้านสิ่งแวดล้อมของสหประชาชาติ (UNEP) ไทยรัฐมีการนำเสนอมากที่สุด รองลงมาคือมติชน บางกอกโพสต์ และเดอะเนชั่น

การนำเสนอข่าวเกี่ยวกับงานด้านมรดกวัฒนธรรม วิทยาศาสตร์ และการศึกษาหรือ UNESCO มติชนมีการนำเสนอมากที่สุด ถัดมาคือเดอะเนชั่น และบางกอกโพสต์ แต่ไทยรัฐไม่พบการนำเสนอข่าวด้านนี้เลย

การนำเสนอข่าวโครงการพัฒนาต่าง ๆ ของ UNDP บางกอกโพสต์นำเสนอข่าวมากที่สุด รองลงมาคือ เดอะเนชั่น ไทยรัฐ และมติชน

การนำเสนอข่าวอาหารและเกษตรโลกของสหประชาชาติ (FAO) ไทยรัฐเสนอข่าวสูงกว่าหนังสือพิมพ์ฉบับอื่น ถัดมาคือมติชน และเดอะเนชั่น ที่นำเสนอน้อยสุดคือ บางกอกโพสต์

การนำเสนอข่าวในประเด็นเกี่ยวกับงานด้านอนามัยและสาธารณสุขหรือ WHO มติชนเสนอข่าวในด้านนี้มากที่สุด ตามด้วยเดอะเนชั่น บางกอกโพสต์ และไทยรัฐ

การนำเสนอข่าวเกี่ยวกับ World Bank มติชนมีการนำเสนอสูงที่สุด ถัดมาคือไทยรัฐ เดอะเนชั่น และบางกอกโพสต์

การนำเสนอข่าวด้านผู้หญิงของสหประชาชาติ (UNIFEM) มีน้อย โดยมติชนมีการนำเสนอมากกว่าหนังสือพิมพ์อื่น ตามด้วยเดอะเนชั่น และบางกอกโพสต์ ส่วนไทยรัฐไม่พบ

การนำเสนอข่าวด้านประชากรของสหประชาชาติ (UNFPA) ไทยรัฐมีการนำเสนอมากที่สุด ตามด้วย เดอะเนชั่น ส่วนบางกอกโพสต์และมติชนไม่พบการนำเสนอด้านนี้

การนำเสนอข่าวโครงการอาหารโลก (WFP) บางกอกโพสต์นำเสนอมากที่สุด ตามด้วยไทยรัฐ และเดอะเนชั่น ส่วนมติชนไม่พบข่าวนี้

มีเพียงบางกอกโพสต์เท่านั้นที่เสนอข่าวด้านสหภาพโทรคมนาคมสากล (ITU)

จากการวิเคราะห์เนื้อหาข่าวทำให้ทราบว่าไม่พบการนำเสนอข่าวสหภาพไประชันย์สากล (UPU) ข่าวการบินพลเรือนระหว่างประเทศ (ICAO) และข่าวองค์การพัฒนาอุตสาหกรรมของสหประชาชาติ (UNIDO) ในช่วงเวลาที่ศึกษานี้ -

ภาพลักษณ์ขององค์การสหประชาชาติ

จากผลการวิเคราะห์ทำให้ทราบว่าการนำเสนอข่าวสหประชาชาติเมื่อพิจารณาในแต่ละประเด็นจะเห็นว่ามีกรนำเสนอทั้งหมดรวม 785 ประเด็นข่าว ให้ภาพลักษณ์ทางบวกมากกว่าครึ่งหนึ่งของประเด็นข่าวทั้งหมด ภาพลักษณ์ที่เป็นกลางเป็นอันดับที่สอง และภาพลักษณ์ทางลบเป็นอันดับสุดท้าย โดยที่หนังสือพิมพ์มติชนนำเสนอข่าวในประเด็นต่าง ๆ ซึ่งให้ภาพลักษณ์ทางบวกสูงที่สุด ตามด้วยหนังสือพิมพ์เดอะเนชั่น บางกอกโพสต์ และ ไทยรัฐ ข่าวที่ให้ภาพลักษณ์ทางบวกมากที่สุดได้แก่ ข่าวงานด้านเศรษฐกิจและสังคมหรือข่าวเอสแคป ข่าวทางด้านแรงงานและงานทางด้านโทรคมนาคม ส่วนข่าวงานทางด้านเอช ไอวี/เอดส์ และ งานด้านวัฒนธรรม วิทยาศาสตร์และการศึกษา ก็อยู่ในข่ายที่มีภาพลักษณ์ทางบวกมากพอสมควร

ส่วนประเด็นข่าวที่ให้ภาพลักษณ์เป็นกลางๆ มากที่สุดคือ ประเด็นงานด้านศาลอาญาหรือศาลอาชญากรรม สงคราม งานด้านการเงินและการลงทุน และงานด้านความช่วยเหลือด้านอาหารโลก

ในประเด็นข่าวที่ให้ภาพลักษณ์ทางลบที่มีผลรวมสูงที่สุด คือ ข่าวด้านอาหารและเกษตรโลก และ ข่าวทางด้านกองทุนการเงินระหว่างประเทศ

ผลการวิเคราะห์แต่ละชิ้นข่าวในภาพรวมก็ได้ผลออกมาในทิศทางเดียวกันคือข่าวที่ให้ภาพลักษณ์ทางบวกสูงที่สุดมีผลรวมสูงเกินกว่าครึ่งหนึ่งของข่าวทั้งหมด หรือประมาณ 3 ใน 5 ส่วน หนังสือพิมพ์ที่มีการเสนอข่าวที่ให้ภาพลักษณ์ทางบวกมากที่สุดคือ มติชน รองลงมาคือเดอะเนชั่น บางกอกโพสต์ และไทยรัฐ และหนังสือพิมพ์ทุกชื่อฉบับมีการนำเสนอข่าวที่ให้ภาพลักษณ์ทางบวกสูงเกินครึ่งหนึ่งของข่าวทั้งหมดที่นำเสนอแต่ละชื่อฉบับ

ข่าวที่ให้ภาพลักษณ์กลางๆ มีอยู่แค่ 1 ใน 5 ส่วนเท่านั้น หนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์มีการเสนอข่าวที่เป็นกลางมากที่สุด รองลงมาคือเดอะเนชั่น ไทยรัฐ และ มติชน และหนังสือพิมพ์ทุกชื่อฉบับมีการนำเสนอข่าวที่ให้ภาพลักษณ์กลาง ๆ อยู่ในอัตราส่วน ที่เท่ากับ หรือ น้อยกว่า 1 ใน 5

๔ ส่วนข่าวที่ให้ภาพลักษณ์ด้านลบรวมทั้งหมดมีอัตราส่วนที่น้อยกว่า 1 ใน 5 ของข่าวทั้งหมด อย่างไรก็ตามประเทศไทยเป็นหนังสือพิมพ์ที่นำเสนอภาพลักษณ์ในทางลบมากที่สุด รองลงมาคือ มติชน เดอะเนชั่น และบางกอกโพสต์ แต่หนังสือพิมพ์ทุกชื่อฉบับมีการนำเสนอข่าวที่ให้ภาพลักษณ์ที่น้อยกว่า 1 ใน 5 ของข่าวที่นำเสนอในแต่ละชื่อฉบับ

1. การนำเสนอข่าวเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ระดับสูงของสหประชาชาติ

การนำเสนอข่าวเจ้าหน้าที่ระดับสูงของสหประชาชาติจำนวน 40 ข่าวให้ภาพลักษณ์ทางบวกผลรวมจากทุกหนังสือพิมพ์มากที่สุด มีอัตราส่วนที่มากกว่า 3 ใน 5 เป็นภาพลักษณ์กลาง ๆ 1 ใน 5 และภาพลักษณ์ทางลบไม่ถึง 1 ใน 5

หนังสือพิมพ์เดอะเนชั่นนำเสนอข่าวเจ้าหน้าที่ระดับสูงของสหประชาชาติจำนวน 14 ข่าว ให้ภาพลักษณ์ทางบวกเกินกว่า 4 ใน 5 ส่วนที่เหลือเป็นภาพลักษณ์กลาง ๆ ซึ่งมากกว่า ภาพลักษณ์ทางลบ เกือบครึ่ง

หนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์นำเสนอข่าวด้านนี้จำนวน 20 ข่าว ให้ภาพลักษณ์ทางบวกมากที่สุดเป็นภาพลักษณ์กลาง ๆ ไม่มากนัก และภาพลักษณ์ทางลบน้อยที่สุด

หนังสือพิมพ์ไทยรัฐนำเสนอข่าวเจ้าหน้าที่ระดับสูงจำนวน 4 ข่าว ให้ภาพลักษณ์ทางบวกทั้งหมด ไม่ปรากฏภาพลักษณ์ทางลบ หรือภาพลักษณ์กลาง ๆ

หนังสือพิมพ์มติชนมีการนำเสนอข่าวด้านเจ้าหน้าที่เป็นภาพลักษณ์ทางบวกและภาพลักษณ์ทางลบในปริมาณที่เท่า ๆ กับภาพลักษณ์ทางลบ

2. การนำเสนอข่าวด้านการรักษาลัทธิภาพ

การนำเสนอข่าวงานด้านการรักษาลัทธิภาพจำนวน 184 ข่าวจากทุกสื่อ ให้ภาพลักษณ์ทางบวกมากที่สุด รองลงมาคือเป็นภาพลักษณ์กลาง ๆ และน้อยที่สุดคือภาพลักษณ์ทางลบ

มีการนำเสนอข่าวนี้อภาพลักษณ์ทางหนังสือพิมพ์เดอะเนชั่นจำนวน 54 ข่าวให้ภาพลักษณ์ทางบวกมากที่สุดรองลงมาคือ ภาพลักษณ์กลาง ๆ และภาพลักษณ์ทางลบน้อยที่สุด

หนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์นำเสนอข่าวการรักษาลัทธิภาพจำนวน 113 ข่าวให้ภาพลักษณ์ทางบวกมากที่สุด ภาพลักษณ์เป็นภาพลักษณ์กลาง ๆ รองลงมา และน้อยที่สุดคือภาพลักษณ์ทางลบ

หนังสือพิมพ์ไทยรัฐนำเสนอข่าวการรักษาสันติภาพจำนวน 7 ข่าวให้ภาพลักษณ์ทางบวกและภาพลักษณ์กลางๆ เท่า กับภาพลักษณ์ทางลบ

หนังสือพิมพ์มติชนนำเสนอข่าวการรักษาสันติภาพจำนวน 10 ข่าว ให้ภาพลักษณ์ทางบวกมากที่สุด รองลงมาคือ ภาพลักษณ์ทางกลาง ๆ และสุดท้ายคือภาพลักษณ์ทางลบ

3. การนำเสนอข่าวการประชุมด้านต่าง ๆ ของสหประชาชาติ

ผลรวมจากหนังสือพิมพ์ทุกฉบับจำนวน 52 ข่าวให้ภาพลักษณ์ทางบวกมากที่สุด เป็นภาพลักษณ์กลาง ๆ รองลงมา และสุดท้ายคือ ภาพลักษณ์ทางลบซึ่งมีปริมาณไม่มากนัก

หนังสือพิมพ์เดอะเนชั่นนำเสนอข่าวการประชุม 12 ข่าวให้ภาพลักษณ์ทางบวกมากกว่า ภาพลักษณ์ทางกลาง ๆ และภาพลักษณ์ทางลบน้อยที่สุด

หนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์นำเสนอข่าวการประชุม 21 ข่าวให้ภาพลักษณ์ทางบวกมากที่สุดตามด้วย ภาพลักษณ์ทางกลาง ๆ และภาพลักษณ์ทางลบน้อยที่สุด

ส่วนหนังสือพิมพ์ไทยรัฐนำเสนอข่าวนี้ 13 ข่าวให้ภาพลักษณ์ทางบวกมากที่สุด รองลงมาคือภาพลักษณ์ทางลบ และสุดท้ายคือภาพลักษณ์ทางกลาง ๆ

มติชนนำเสนอข่าวการประชุม 6 ข่าวให้ภาพลักษณ์ทางบวกทั้ง

4. ด้านศาลอาญาสากล และศาลสหประชาชาติ (ICC/UN Court)

การนำเสนอข่าวด้านนี้จากหนังสือพิมพ์ทุกชื่อฉบับที่ศึกษามีจำนวน 49 ข่าวให้ภาพลักษณ์ทางบวกมากที่สุด รองลงมาคือภาพลักษณ์กลาง ๆ และภาพลักษณ์ทางลบน้อยที่สุด

โดยที่หนังสือพิมพ์เดอะเนชั่นมีการนำเสนอจำนวน 17 ข่าวให้ภาพลักษณ์ทางบวกมากที่สุด รองลงมาคือภาพลักษณ์ทางกลาง ๆ และภาพลักษณ์ทางลบน้อยที่สุด

หนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์มีการนำเสนอจำนวน 30 ข่าวให้ภาพลักษณ์ทางบวกมากที่สุด และภาพลักษณ์กลาง ๆ ใกล้เคียงกับภาพลักษณ์ทางบวก และภาพลักษณ์ทางลบน้อยที่สุด

หนังสือพิมพ์ไทยรัฐและมติชนมีการนำเสนอจำนวน 1 ข่าว เป็นภาพลักษณ์ทางลบ ส่วนข่าวโดยหนังสือพิมพ์มติชนมี 1 ข่าว ให้ภาพลักษณ์กลาง ๆ

5. งานด้านเศรษฐกิจและสังคมของเอสแคป (UNESCAP)

หนังสือพิมพ์ทุกชื่อฉบับเสนอข่าวนี้รวม 14 ข่าว ให้ภาพลักษณะทางบวกทั้งหมด โดยหนังสือพิมพ์ เดอะเนชั่นนำเสนอจำนวน 3 ข่าว บางกอกโพสต์จำนวน 10 ข่าว มติชนจำนวน 1 ข่าว ส่วนไทยรัฐไม่มีการเสนอข่าวด้านนี้

6. งานเกี่ยวกับผู้ลี้ภัย (UNHCR)

หนังสือพิมพ์นำเสนอข่าวผู้ลี้ภัยจำนวนรวม 47 ข่าว ให้ภาพลักษณะทางบวกมากที่สุด เป็นภาพลักษณะกลาง ๆ ไม่มากนัก และภาพลักษณะทางลบ น้อยที่สุด โดยที่หนังสือพิมพ์ เดอะเนชั่นนำเสนอข่าวที่ให้ภาพลักษณะทางบวกมากที่สุด ในอัตราส่วน 3 ใน 5 และภาพลักษณะกลาง ๆ 1 ใน 5 ส่วน และไม่มีการนำเสนอข่าวที่มีภาพลักษณะทางลบ

หนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์นำเสนอข่าวผู้ลี้ภัย 28 ข่าว ให้ภาพลักษณะทางบวกในปริมาณ 4 ใน 5 ส่วน ภาพลักษณะทางกลาง ๆ ไม่ถึง 1 ส่วน และภาพลักษณะทางลบน้อยกว่า 1 ส่วน ส่วนไทยรัฐและมติชนนำเสนอข่าวนี้ในภาพลักษณะทางบวกทั้งหมด

7. งานด้านเอช ไอ วี/เอดส์ (UNAIDS)

หนังสือพิมพ์นำเสนอข่าวการทำงานด้านเอช ไอ วี/เอดส์จำนวน 17 ข่าว เป็นภาพลักษณะทางบวกมากเกือบ 5 ส่วน และภาพลักษณะกลาง ๆ น้อยกว่า 1 ส่วน โดยที่หนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์ ไทยรัฐ และมติชนนำเสนอข่าวที่ให้ภาพลักษณะทางบวกหมด ส่วน เดอะเนชั่นนำเสนอข่าวซึ่งให้ภาพลักษณะทางบวกมากเกือบถึง 4 ใน 5 และภาพลักษณะทางกลาง ๆ ประมาณ 1 ส่วน

8. งานด้านเด็ก (UNICEF)

หนังสือพิมพ์นำเสนอข่าวของ UNICEF จำนวน 16 ข่าว ให้ภาพลักษณะทางบวกประมาณ 2 ใน 3 ส่วน และภาพลักษณะทางกลาง ๆ โดยหนังสือพิมพ์ไทยรัฐและมติชนนำเสนอข่าวที่ให้ภาพลักษณะทางบวก ส่วน เดอะเนชั่น นำเสนอข่าวด้านนี้ที่ให้ภาพลักษณะทางบวก 3 ใน 4 และภาพลักษณะกลาง ๆ 1 ส่วน บางกอกโพสต์นำเสนอข่าวนี้ที่มีภาพลักษณะทางบวกในปริมาณที่น้อยกว่าภาพลักษณะกลาง ๆ เล็กน้อย

9. งานด้านการป้องกันยาเสพติด (UNDCP)

หนังสือพิมพ์ที่ศึกษา 4 ชื่อฉบับมีการนำเสนอข่าวด้านการป้องกันยาเสพติดของสหประชาชาติ จำนวน 29ข่าว ให้ภาพลักษณ์ทางบวกประมาณ 3 ใน 4 และภาพลักษณ์ทางกลาง ๆ 1 ส่วน โดยที่หนังสือพิมพ์ไทยรัฐและมติชนนำเสนอภาพลักษณ์ทางบวกทั้งหมด ส่วนเดอะเนชั่นและบางกอกโพสต์นำเสนอข่าวด้านนี้ในภาพลักษณ์ทางบวกมากกว่า 3 ใน 4 ส่วน

10. งานด้านแรงงาน (ILO)

หนังสือพิมพ์ที่ศึกษา 4 ชื่อฉบับมีการนำเสนอข่าวด้านแรงงานรวม 9 ข่าวที่เป็นภาพลักษณ์ทางบวก โดยที่หนังสือพิมพ์ทุกชื่อฉบับนำเสนอข่าวที่ให้ภาพลักษณ์ทางบวกทั้งหมด

11. งานด้านสิ่งแวดล้อม (UNEP)

หนังสือพิมพ์ทุกชื่อฉบับมีการนำเสนอข่าวด้านสิ่งแวดล้อมรวม 35 ข่าว ให้ภาพลักษณ์ทางบวกประมาณ 3 ใน 5 ส่วน ภาพลักษณ์กลาง ๆ มากกว่า 1 ส่วน และภาพลักษณ์ทางลบน้อยกว่า 1 ส่วน

หนังสือพิมพ์เดอะเนชั่นมีการนำเสนอข่าวด้านสิ่งแวดล้อมที่ให้ภาพลักษณ์ทางบวกประมาณ 3 ส่วน และภาพลักษณ์กลาง ๆ มากกว่า 1 ส่วนเล็กน้อย

หนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์นำเสนอข่าวด้านนี้ที่ให้ภาพลักษณ์ทางบวกมากที่สุด 3 ส่วน ภาพลักษณ์ทางกลาง ๆ มากกว่า 1 ส่วน และภาพลักษณ์ทางลบน้อยกว่า 1 ใน 5 ส่วน

หนังสือพิมพ์ไทยรัฐนำเสนอข่าวสิ่งแวดล้อมที่ให้ภาพลักษณ์ทางบวกประมาณ 3 ส่วน และภาพลักษณ์กลาง ๆ 2 ส่วน

หนังสือพิมพ์มติชนเสนอข่าวด้านนี้ที่ให้ภาพลักษณ์ทางบวกมากกว่า 3 ใน 5 ส่วน และภาพลักษณ์กลาง ๆ ไม่ถึง 2 ใน 5 ส่วน

12. งานด้านวัฒนธรรม วิทยาศาสตร์ และการศึกษา หรือ ข่าวเกี่ยวกับ UNESCO

มีการนำเสนอข่าวด้านนี้โดยหนังสือพิมพ์ทั้ง 4 ชื่อฉบับรวม 11 ข่าว ให้ภาพลักษณ์ทางบวก 4 ใน 5 ส่วน และภาพลักษณ์กลาง ๆ แค่ 1 ส่วน โดยที่หนังสือพิมพ์เดอะเนชั่นนำเสนอข่าวภาพลักษณ์ทางบวก และภาพลักษณ์กลาง ๆ ในทิศทางเดียวกัน

หนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์และมติชนนำเสนอข่าวด้านนี้ ซึ่งให้ภาพลักษณ์ทางบวกทั้งหมด ส่วนหนังสือพิมพ์ไทยรัฐในช่วงเวลาที่ศึกษานี้ไม่พบการนำเสนอข่าวของ UNESCO

13. งานด้านการพัฒนาต่างๆ (UNDP)

หนังสือพิมพ์ทุกชื่อฉบับมีการเสนอข่าวด้านการพัฒนาของสหประชาชาติรวม 17 ข่าว เป็นข่าวที่ให้ภาพลักษณ์ทางบวกเกือบ 3 ส่วน ภาพลักษณ์กลาง ๆ มากกว่า 1 ส่วนเล็กน้อย และ ภาพลักษณ์ทางลบประมาณ 1 ส่วน โดยที่หนังสือพิมพ์เดอะเนชั่นมีการเสนอข่าวด้านการพัฒนา ที่ให้ภาพลักษณ์ทางบวก 4 ใน 5 ส่วน เป็นภาพลักษณ์กลาง ๆ หนึ่งส่วน

หนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์มีการเสนอข่าวการพัฒนาที่ให้ภาพลักษณ์บวกครึ่งหนึ่งของจำนวนข่าวประเด็นนี้ เป็นภาพลักษณ์กลาง ๆ ประมาณเกือบ 2 ส่วน และ ภาพลักษณ์ทางลบ 1 ส่วน หนังสือพิมพ์ไทยรัฐและมติชนเสนอข่าวด้านนี้ในภาพลักษณ์ทางบวก

14. งานด้านอาหารและเกษตร (FAO)

หนังสือพิมพ์ที่ทำการศึกษา มีการเสนอข่าวด้านอาหารและเกษตรของสหประชาชาติ รวม 9 ข่าว ให้ภาพลักษณ์ทางบวกมากที่สุด แต่เป็นภาพลักษณ์ทางลบมากกว่าเป็นกลางอยู่ 1 ส่วนหนังสือพิมพ์เดอะเนชั่น มีการนำเสนอข่าวด้านนี้เป็นภาพลักษณ์ทางบวกทั้งหมด ส่วนหนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์และมติชนมีการนำเสนอทั้งภาพลักษณ์ทางบวก และภาพลักษณ์กลาง ๆ เท่ากัน ในขณะที่ไทยรัฐมีการเสนอข่าวด้านอาหารและเกษตรที่เป็นภาพลักษณ์ทางลบทั้งหมด

15. งานด้านอนามัยและสาธารณสุข (WHO)

หนังสือพิมพ์ที่ศึกษา มีการเสนอข่าวด้านอนามัยและสาธารณสุขของสหประชาชาติ รวม 22 ข่าวให้ภาพลักษณ์ทางบวกประมาณ 4 ใน 5 ส่วน เป็นภาพลักษณ์กลาง ๆ 1 ส่วน

หนังสือพิมพ์เดอะเนชั่นมีการเสนอข่าวด้านนี้เป็นภาพลักษณ์ทางบวก 4 ใน 5 ส่วนและเป็น ภาพลักษณ์กลาง ๆ ประมาณ 1 ส่วน ส่วนหนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์มีการนำเสนอข่าวด้าน อนามัยและสาธารณสุขของข่าว WHO เป็นภาพลักษณ์ทางบวกประมาณ 3 ส่วน และเป็นภาพ ลักษณ์กลาง ๆ 2 ส่วน ในขณะที่ หนังสือพิมพ์ไทยรัฐและมติชนมีการนำเสนอข่าวด้านนี้เป็นภาพ ลักษณ์ทางบวกทั้งหมด

16. งานด้านการเงินการลงทุนเพื่อการพัฒนา (World Bank)

หนังสือพิมพ์ทั้ง 4 ชื่อฉบับที่ศึกษา มีการนำเสนอข่าวการเงินการลงทุนเพื่อการพัฒนา รวม 15 ข่าวเป็นภาพลักษณ์ทางบวกและ เป็นภาพลักษณ์กลาง เกือบเท่า ๆ กันคือ 2 ส่วน และ ภาพลักษณ์ทางลบ 1 ส่วน

หนังสือพิมพ์เดอะเนชั่นและหนังสือพิมพ์มติชนมีการนำเสนอข่าวเกี่ยวกับ World Bank เหมือนกันคือให้ภาพลักษณะทางบวก 3 ส่วน และเป็นภาพลักษณะกลาง ๆ และภาพลักษณะทางลบอย่างละ 1 ส่วน

ส่วนบางกอกโพสต์มีการนำเสนอข่าวเกี่ยวกับ World Bank เป็นภาพลักษณะทางบวก น้อยกว่าเป็นภาพลักษณะกลาง ๆ ไม่มากนัก ในขณะที่ไทยรัฐมีการนำเสนอข่าวที่ให้ภาพลักษณะทางบวกและเป็นกลางเท่ากัน

17. งานด้านกองทุนการเงินระหว่างประเทศ (IMF)

หนังสือพิมพ์ทั้ง 4 ฉบับที่ศึกษามีการนำเสนอข่าวด้านกองทุนการเงินระหว่างประเทศ รวม 55 ข่าวเป็นภาพลักษณะทางบวกครึ่งหนึ่ง และภาพลักษณะเป็นกลางในปริมาณเท่ากับภาพลักษณะทางลบ

โดยที่หนังสือพิมพ์เดอะเนชั่นมีการเสนอข่าวที่ให้ภาพลักษณะทางบวกเกินครึ่งเล็กน้อย เป็นภาพลักษณะกลางและลบเท่ากัน

หนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์มีการเสนอข่าวที่ให้ภาพลักษณะกลาง ๆ เกินครึ่งเล็กน้อย เป็นภาพลักษณะทางบวก 1 ส่วน กว่า ๆ และที่เหลือคือภาพลักษณะทางลบ

ไทยรัฐมีการนำเสนอข่าว IMF ซึ่งเป็นภาพลักษณะทางบวก 3 ส่วน และเป็นกลาง 2 ส่วน ในขณะที่มติชนมีการนำเสนอข่าว IMF เป็นภาพลักษณะทางบวกประมาณครึ่งหนึ่งของข่าวที่นำเสนอด้านนี้ทั้งหมด เป็นภาพลักษณะกลาง ๆ แค่ 0.5 ส่วน และภาพลักษณะทางลบ 2 ส่วน

18. งานด้านสิทธิมนุษยชน (UNHCHR)

ในภาพรวมที่มีการนำเสนอข่าวด้านสิทธิมนุษยชนโดยหนังสือพิมพ์ทั้ง 4 ชื่อฉบับ เป็นภาพลักษณะทางบวก 3 ใน 5 ส่วน และเป็นกลาง 2 ส่วน

หนังสือพิมพ์เดอะเนชั่นมีการนำเสนอข่าวด้านนี้เป็นภาพลักษณะทางบวกเกือบ 4 ส่วน และเป็นภาพลักษณะกลาง ๆ มากกว่า 1 ส่วนเล็กน้อย

หนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์มีการนำเสนอข่าวสิทธิมนุษยชนของสหประชาชาติเป็นภาพลักษณะทางบวก 3 ส่วน และเป็นภาพลักษณะกลาง ๆ 2 ใน 5 ส่วน

ส่วนหนังสือพิมพ์ไทยรัฐและมติชนมีการนำเสนอข่าวที่เป็นภาพลักษณะทางบวกทั้งหมด

19. งานด้านผู้หญิง (UNIFEM)

หนังสือพิมพ์ทั้ง 4 ชื่อฉบับมีการนำเสนอข่าวด้านผู้หญิงรวม 5 ข่าว เป็นภาพลักษณ์ทางบวก 4 และภาพลักษณ์กลาง ๆ 1 ใน 5 ส่วน

หนังสือพิมพ์เดอะเนชั่นและบางกอกโพสต์มีการนำเสนอข่าวด้านนี้เพียง 1 ข่าว เป็นภาพลักษณ์ทางบวกทั้งหมด ส่วนมติชนมีการนำเสนอข่าวผู้หญิงซึ่งมีภาพลักษณ์ทางบวก 3 ใน 5 ส่วน และภาพลักษณ์กลาง ๆ 2 ส่วน ไทยรัฐไม่พบการเสนอข่าวด้านนี้ในระยะเวลาที่ศึกษา

20. งานด้านประชากร (UNFPA)

หนังสือพิมพ์ทั้ง 4 ชื่อฉบับมีการนำเสนอข่าวด้านประชากรรวม 4 ข่าว เป็นภาพลักษณ์ทางบวก 3 ส่วน เป็นภาพลักษณ์กลาง ๆ 1 ใน 5 ส่วน โดยที่หนังสือพิมพ์เดอะเนชั่น มีการนำเสนอข่าวภาพลักษณ์ทางบวกและภาพลักษณ์กลาง ๆ ส่วนหนังสือพิมพ์ไทยรัฐมีการนำเสนอข่าวด้านนี้เป็นภาพลักษณ์ทางบวกทั้งหมด

21. งานด้านโครงการอาหารโลก (WFP)

จากตารางจะเห็นว่ามีการนำเสนอข่าวเกี่ยวกับองค์การอาหารโลกรวม 10 ข่าว เป็นภาพลักษณ์ทางบวกประมาณ 3 ส่วน และภาพลักษณ์กลาง ๆ 2 ส่วน โดยที่หนังสือพิมพ์เดอะเนชั่นมีการนำเสนอที่ให้ภาพลักษณ์ทางบวกทั้งหมด หนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์ นำเสนอข่าวด้านนี้ซึ่งมีภาพลักษณ์ทางบวก 3 ส่วน และภาพลักษณ์กลาง ๆ 2 ส่วน และไทยรัฐมีการนำเสนอข่าวเกี่ยวกับการทำงานขององค์การอาหารโลกเป็นภาพลักษณ์กลาง ๆ ทั้งหมด

22. งานด้านสหภาพโทรคมนาคมสากล หรือ ITU

หนังสือพิมพ์ที่ศึกษามีการนำเสนอข่าวเกี่ยวกับสหภาพโทรคมนาคมสากลรวม 1 ข่าว โดยหนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์ซึ่งให้ภาพลักษณ์ทางบวก

23, 24, 25 งานด้านการบินพลเรือนระหว่างประเทศ (ICAO), การพัฒนาอุตสาหกรรม (UNIDO), และ สหภาพไปรษณีย์สากล (UPU) ไม่พบการนำเสนอข่าว 3 ด้านนี้ในหนังสือพิมพ์ที่ทำการศึกษา

26. งานด้านอื่น ๆ

หนังสือพิมพ์ที่ศึกษาในครั้งนี้นี้มีการนำเสนอข่าวงานของสหประชาชาติด้านต่าง ๆ อีกหลายด้าน เช่น วัน หรือปีสากลซึ่งกำหนดโดยสหประชาชาติ การช่วยเหลือฉุกเฉิน หรือ เกี่ยวกับการค้าและการพัฒนา ฯลฯ มีจำนวนรวมทั้งสิ้น 82 ข่าว คิดเป็นข่าวที่ให้ภาพลักษณ์ทางบวก 4 ส่วน เป็นภาพลักษณ์กลาง ๆ ประมาณ 0.9 ส่วน และภาพลักษณ์ทางลบ 0.1 ส่วน

หนังสือพิมพ์เดอะเนชั่นมีการนำเสนอข่าวด้านอื่น ๆ ที่เป็นภาพลักษณ์ทางบวกประมาณ 4 ส่วน เป็นภาพลักษณ์กลาง ๆ 0.9 ส่วน และด้านลบประมาณ 0.1 ส่วน

หนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์ มีการนำเสนอข่าวด้านอื่น ๆ นี้ที่ให้ภาพลักษณ์ทางบวก 4 ส่วน เป็นภาพลักษณ์กลาง ๆ 1 ส่วน

ส่วนไทยรัฐมีการนำเสนอข่าวด้านนี้เป็นภาพลักษณ์ทางบวกสองส่วนครึ่ง เป็นภาพลักษณ์กลาง ๆ 2 ส่วน และภาพลักษณ์ทางลบครึ่งส่วน ในขณะที่มติชนนำเสนอเป็นภาพลักษณ์ทางบวกมากที่สุด 4.8 ส่วน และภาพลักษณ์กลาง ๆ แค่ 0.2 ส่วน

จากผลการวิเคราะห์ที่ผ่านมาพอจะสรุปได้ว่าการนำเสนอข่าวสหประชาชาติเมื่อพิจารณาในแต่ละประเด็นจะเห็นว่ามีการนำเสนอทั้งหมดรวม 785 ประเด็นข่าว ให้ภาพลักษณ์ทางบวกมากที่สุด 543 ประเด็น รองลงมาคือ ภาพลักษณ์ที่เป็นกลางจำนวน 186 ประเด็น และภาพลักษณ์ทางลบน้อยที่สุด จำนวน 56 ประเด็น

หนังสือพิมพ์เดอะเนชั่นมีการนำเสนอข่าวสหประชาชาติรวม 244 ประเด็น เป็นภาพลักษณ์ทางบวก 3 ส่วนครึ่ง เป็นภาพลักษณ์กลาง ๆ 1 ส่วน และเป็นภาพลักษณ์ทางลบเพียง ครึ่งส่วน

หนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์มีการนำเสนอข่าวสหประชาชาติรวม 374 ประเด็น เป็นภาพลักษณ์ทางบวก 3 ใน 5 ส่วน เป็นภาพลักษณ์กลาง ๆ 1 ส่วนครึ่ง และภาพลักษณ์ทางลบน้อยที่สุด เพียง ครึ่งส่วน

หนังสือพิมพ์ไทยรัฐมีการนำเสนอข่าวสหประชาชาติรวม 59 ประเด็น เป็นภาพลักษณ์ทางบวก เกือบ 3 ส่วน เป็นภาพลักษณ์กลาง ๆ 1 ส่วน และภาพลักษณ์ทางลบน้อยที่สุด

หนังสือพิมพ์มติชนมีการนำเสนอข่าวสหประชาชาติรวม 108 ประเด็น เป็นภาพลักษณ์ทางบวก 4 ส่วน และภาพลักษณ์กลาง ๆ และภาพลักษณ์ทางลบในอัตราส่วนเท่า ๆ กัน

26. งานด้านอื่น ๆ

หนังสือพิมพ์ที่ศึกษาในครั้งนี้มีการนำเสนอข่าวงานของสหประชาชาติด้านต่าง ๆ อีกหลายด้าน เช่น วัน หรือปีสากลซึ่งกำหนดโดยสหประชาชาติ การช่วยเหลือฉุกเฉิน หรือ เกี่ยวกับการค้าและการพัฒนา ฯลฯ มีจำนวนรวมทั้งสิ้น 82 ข่าว คิดเป็นข่าวที่ให้ภาพลักษณ์ทางบวก 4 ส่วน เป็นภาพลักษณ์กลาง ๆ ประมาณ 0.9 ส่วน และภาพลักษณ์ทางลบ 0.1 ส่วน

หนังสือพิมพ์เดอะเนชั่นมีการนำเสนอข่าวด้านอื่น ๆ ที่เป็นภาพลักษณ์ทางบวกประมาณ 4 ส่วน เป็นภาพลักษณ์กลาง ๆ 0.9 ส่วน และด้านลบประมาณ 0.1 ส่วน

หนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์ มีการนำเสนอข่าวด้านอื่น ๆ นี้ที่ให้ภาพลักษณ์ทางบวก 4 ส่วน เป็นภาพลักษณ์กลาง ๆ 1 ส่วน

ส่วนไทยรัฐมีการนำเสนอข่าวด้านนี้เป็นภาพลักษณ์ทางบวกสองส่วนครึ่ง เป็นภาพลักษณ์กลาง ๆ 2 ส่วน และภาพลักษณ์ทางลบครึ่งส่วน ในขณะที่มติชนนำเสนอเป็นภาพลักษณ์ทางบวกมากที่สุด 4.8 ส่วน และภาพลักษณ์กลาง ๆ แค่ 0.2 ส่วน

จากผลการวิเคราะห์ที่ผ่านมาพอจะสรุปได้ว่าการนำเสนอข่าวสหประชาชาติเมื่อพิจารณาในแต่ละประเด็นจะเห็นว่ามีการนำเสนอทั้งหมดรวม 785 ประเด็นข่าว ให้ภาพลักษณ์ทางบวกมากที่สุด 543 ประเด็น รองลงมาคือ ภาพลักษณ์ที่เป็นกลางจำนวน 186 ประเด็น และภาพลักษณ์ทางลบน้อยที่สุด จำนวน 56 ประเด็น

หนังสือพิมพ์เดอะเนชั่นมีการนำเสนอข่าวสหประชาชาติรวม 244 ประเด็น เป็นภาพลักษณ์ทางบวก 3 ส่วนครึ่ง เป็นภาพลักษณ์กลาง ๆ 1 ส่วน และเป็นภาพลักษณ์ทางลบเพียง ครึ่งส่วน

หนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์มีการนำเสนอข่าวสหประชาชาติรวม 374 ประเด็น เป็นภาพลักษณ์ทางบวก 3 ใน 5 ส่วน เป็นภาพลักษณ์กลาง ๆ 1 ส่วนครึ่ง และภาพลักษณ์ทางลบน้อยที่สุด เพียง ครึ่งส่วน

หนังสือพิมพ์ไทยรัฐมีการนำเสนอข่าวสหประชาชาติรวม 59 ประเด็น เป็นภาพลักษณ์ทางบวก เกือบ 3 ส่วน เป็นภาพลักษณ์กลาง ๆ 1 ส่วน และภาพลักษณ์ทางลบน้อยที่สุด

หนังสือพิมพ์มติชนมีการนำเสนอข่าวสหประชาชาติรวม 108 ประเด็น เป็นภาพลักษณ์ทางบวก 4 ส่วน และภาพลักษณ์กลาง ๆ และภาพลักษณ์ทางลบในอัตราส่วนเท่า ๆ กัน

ข้อมูลทั้งหมดข้างต้น มีผลรวมของประเด็นทั้งหมด 785 ประเด็น เรียงตามลำดับมากน้อยได้ดังนี้ หนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์มีการนำเสนอประเด็นต่าง ๆ มากที่สุด 374 ประเด็น เกือบครึ่งหนึ่งของประเด็นทั้งหมด หนังสือพิมพ์เดอะเนชั่นมีการนำเสนอทั้งหมด 244 ประเด็น หนังสือพิมพ์มติชนมีการนำเสนอ 108 ประเด็น และหนังสือพิมพ์ไทยรัฐนำเสนอ 59 ประเด็น

และหากพิจารณาจากจำนวนชิ้นข่าวทั้งหมดปรากฏว่า หนังสือพิมพ์รายวันนำเสนอข่าวที่ให้ภาพลักษณ์ทางบวก 394 ข่าว หนังสือพิมพ์ที่มีการเสนอข่าวที่ให้ภาพลักษณ์ทางบวกมากที่สุดคือ มติชน รองลงมาคือเดอะเนชั่น บางกอกโพสต์ และไทยรัฐ

ข่าวที่ให้ภาพลักษณ์เป็นกลาง มีอยู่ 166 ข่าว หนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์มีการเสนอข่าวที่เป็นกลางมากที่สุด รองลงมาคือเดอะเนชั่น ไทยรัฐ และ มติชน

ส่วนข่าวที่ให้ภาพลักษณ์ด้านลบรวม 4 ฉบับมีอยู่ 49 ข่าว ไทยรัฐเป็นหนังสือพิมพ์ที่นำเสนอภาพลักษณ์ในทางลบมากที่สุด รองลงมาคือ มติชน เดอะเนชั่น และบางกอกโพสต์น้อยที่สุด

การอภิปรายผลการวิเคราะห์เนื้อหา

จากการวิเคราะห์เนื้อหาข่าวเกี่ยวกับสหประชาชาติเพื่อศึกษา ภาพลักษณ์ขององค์การสหประชาชาติ ทำให้ทราบว่า หนังสือพิมพ์รายวันในประเทศไทยส่วนใหญ่เสนอข่าวเกี่ยวกับสหประชาชาติในปริมาณที่ไม่มากนัก ประมาณ 1-2 ข่าวในแต่ละวัน และ หนังสือพิมพ์รายวันภาษาอังกฤษมีปริมาณในการนำเสนอข่าวมากกว่าหนังสือพิมพ์รายวันไทยถึง 3 ใน 4 ส่วนของปริมาณข่าวเกี่ยวกับสหประชาชาติที่นำเสนอทางหนังสือพิมพ์รายวัน โดยหนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์มีปริมาณในการนำเสนอมากที่สุด พื้นที่ในการนำเสนอเฉลี่ยที่ 48.6 คอลัมน์นิ้ว ซึ่งถือว่าเป็นพื้นที่ของลักษณะข่าวธรรมดาแต่ค่อนข้างใหญ่ในหน้าต่าง ๆ ตามแต่ประเด็นของเนื้อหาซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นข่าวหลัก หมายความว่า เป็นข่าวที่เสนอเรื่องเกี่ยวกับสหประชาชาติในเนื้อหาข่าวไม่ต่ำกว่า 3 ใน 4 ของเนื้อหาข่าวทั้งหมด โดยที่มีความเกี่ยวข้องกับคนไทยหรือประเทศไทยน้อยมาก แค่ประมาณ 0.3 ข่าว ต่อฉบับ เท่านั้น ทั้งนี้เป็นเพราะว่า ข่าวที่นำเสนอในหนังสือพิมพ์รายวันในประเทศไทยเป็นข่าวที่มีแหล่งข่าวจากต่างประเทศเป็นส่วนมาก เช่น AP, AFP, DPA, Reuters, Xinhua, Kyodo News Services และอาจเป็นเหตุผลหนึ่งที่หนังสือพิมพ์รายวันภาษาอังกฤษมีปริมาณในการนำเสนอข่าวมากกว่าเพราะเพียงแค่บรรณาธิการก็นำเสนอได้เลย ในขณะที่

หนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย ต้องผ่านกระบวนการแปลและเรียบเรียงก่อนที่จะนำเสนอได้ ทำให้เกิดข้อจำกัดในการเลือกหรือนำเสนอข่าวสหประชาชาติ

ข่าวที่นำเสนอเหล่านี้ส่วนใหญ่จะอยู่ในรูปของข่าวธรรมดา เป็นข่าวสั้นใหญ่บ้าง หรือข่าวย่อย เพราะฉะนั้นหากจะพิจารณาจากประเภทของข่าวต่าง ๆ ที่นำเสนอแล้ว ส่วนใหญ่จะเป็นข่าวที่เป็นกรรายงานข้อเท็จจริง มากกว่าเป็นข่าวที่แสดงความคิดเห็น หรือบทวิเคราะห์วิจารณ์ ทั้งนี้เป็นเพราะความสัมพันธ์ของข่าวต่าง ๆ ที่นำเสนอ คือข่าวที่มาจากแหล่งข่าวต่างประเทศ ซึ่งแทบจะไม่ได้ขึ้นข่าวในหน้าหนึ่งเลย ทั้งนี้เป็นเพราะว่าข่าวสหประชาชาติที่นำเสนอมีความเกี่ยวข้องกับประเทศไทยน้อย ยกเว้นแต่หากเป็นเรื่องที่มีความสำคัญมาก ๆ หรือเกี่ยวข้องกับผู้บริหารประเทศถึงจะได้ขึ้นหน้าหนึ่ง ดังนั้นข่าวสหประชาชาติมักปรากฏอยู่ในหน้าต่าง ๆ แทบทั้งหมด อีกทั้งปริมาณในการเสนอข่าวเมื่อเทียบระหว่างหนังสือพิมพ์รายวันฉบับภาษาไทยประเภทปริมาณและคุณภาพ ก็จะทำให้เห็นว่าหนังสือพิมพ์ประเภทคุณภาพมีการนำเสนอเนื้อหาข่าวเกี่ยวกับสหประชาชาติสูงเกือบหนึ่งเท่าตัวของการนำเสนอโดยหนังสือพิมพ์ประเภทปริมาณ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพาดิน สิริธิตสงวน (2543) ที่ศึกษา “ภาพลักษณ์ตำรวจที่นำเสนอทางหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย” พบว่า ข่าวตำรวจที่นำเสนอโดยหนังสือพิมพ์เชิงคุณภาพจะมีพื้นที่เฉลี่ยของการนำเสนอข่าวมากกว่าข่าวตำรวจที่ถูกนำเสนอจากหนังสือพิมพ์เชิงปริมาณ งานวิจัยของวัชรินทร์ กุลพิสิทธิเจริญ (2542) ศึกษา “การวิเคราะห์เนื้อหาเรื่องเอดส์ในหนังสือพิมพ์รายวันของประเทศไทย” พบว่า หนังสือพิมพ์เชิงคุณภาพมีการนำเสนอเรื่องเอดส์ทั้งในด้านเนื้อหาที่ ความถี่มากกว่าหนังสือพิมพ์เชิงปริมาณ อีกทั้งเมื่อพิจารณาแล้ว จะเห็นว่าข่าวสหประชาชาติส่วนใหญ่เป็นข่าวหนัก เป็นข่าวที่ต้องใช้ความคิด ไม่ว่าจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับการรักษาสันติภาพ ข่าวเศรษฐกิจ ข่าวสังคม ซึ่งเป็นไปตามลักษณะของหนังสือพิมพ์เชิงคุณภาพ ซึ่งเนื้อหาส่วนใหญ่สนองตอบความพอใจด้านความรู้ ความคิดของผู้อ่านในระยะยาว หรือแม้แต่รูปแบบของการเสนอข่าว หนังสือพิมพ์เชิงคุณภาพในที่นี้ได้แก่มติชน ก็นำเสนอบทความรายงานมากกว่าหนังสือพิมพ์อื่น ๆ

การเสนอข่าวสหประชาชาติมีทิศทางของข่าวทางบวกในปริมาณที่ใกล้เคียงกับข่าวเชิงลบ ทั้งนี้เป็นเพราะว่าโดยธรรมชาติ งานของสหประชาชาติเกี่ยวข้องกับการนำเสนอประเด็นปัญหาต่าง ๆ และความพยายามในการแก้ไขปัญหา การรักษาสันติภาพหรือส่งความช่วยเหลือแก่ประชาชน ซึ่งเกิดขึ้นเมื่อมีการต่อสู้ หรือมีสงครามระหว่างประเทศเพื่อนบ้านต่าง ๆ หรือพยายาม

สงบศึก สงครามภายในซึ่งกำลังลุกลาม หรือช่วยเหลือผู้ตกทุกข์เพราะภัยสงคราม การลี้ภัย หรือ ภัยธรรมชาติต่าง ๆ

การเสนอข่าวส่วนใหญ่เป็นเรื่องของงานทางด้านการรักษาสันติภาพเป็นจำนวนซึ่งสูงกว่า อันดับสองคือข่าวงานด้านอื่น ๆ ได้แก่กิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อระลึกถึงวันสำคัญต่าง ๆ ที่สหประชาชาติกำหนด อยู่ถึงกว่าร้อย 13 ข่าวที่ติดหนึ่งในห้านอกเหนือจากนี้ก็มีข่าวเกี่ยวกับงานด้านสิทธิมนุษยชน ข่าวเกี่ยวกับกองทุนการเงินระหว่างประเทศ และข่าวเกี่ยวกับการประชุมในด้านต่าง ๆ และที่ไม่พบข่าวเลยคือ งานด้านไปรษณีย์สากล งานด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม และงานด้านการบินพลเรือนระหว่างประเทศ สันนิษฐานว่าหน่วยงานนั้น ๆ อาจไม่ได้เน้นความสำคัญของการนำเสนอข้อมูลข่าวสารแก่สื่อมวลชนมากนัก

ผลการวิเคราะห์ในเรื่องของภาพลักษณ์ ในแต่ละประเด็นข่าว พบว่ามีการนำเสนอข่าวที่ให้ภาพลักษณ์ทางบวกมากที่สุด ให้ภาพลักษณ์เป็นกลาง ๆ จำนวนระดับน้อยถึงปานกลาง เป็นภาพลักษณ์ทางลบน้อยที่สุด ข่าวที่ให้ภาพลักษณ์ทางบวกมากที่สุดได้แก่ ข่าวงานด้านเศรษฐกิจและสังคมหรือข่าวเอสแคป ข่าวทางด้านแรงงาน และงานทางด้านโทรคมนาคม ส่วนข่าวงานทางด้านเอช ไอวี/เอดส์ และ งานด้านวัฒนธรรม วิทยาศาสตร์และการศึกษา ก็อยู่ในข่ายที่มีภาพลักษณ์ทางบวกพอสมควร

ส่วนประเด็นข่าวที่ให้ภาพลักษณ์เป็นกลางที่มีค่าร้อยละสูงกว่าประเด็นอื่น ๆ คือ ประเด็นงานด้านศาลอาญาหรือศาลอาชญากรรมสงคราม งานด้านการเงินและการลงทุน และงานด้านอาหารโลก

ในประเด็นข่าวที่ให้ภาพลักษณ์ทางลบที่มีผลรวมเป็นค่าร้อยละเมื่อเทียบกับประเด็นอื่น ๆ สูงที่สุด คือ ข่าวทางด้านอาหารและเกษตรโลก และ ข่าวทางด้านกองทุนการเงินระหว่างประเทศ

ในส่วนของข่าวเกี่ยวกับกองทุนการเงินระหว่างประเทศนี้ ขวัญรักษ์ เม้งตระกูล (2541) ศึกษา "ภาพลักษณ์ของกองทุนการเงินระหว่างประเทศ (IMF) ที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์รายวันฉบับภาษาไทย" พบว่า ภาพลักษณ์ของกองทุนการเงินระหว่างประเทศ (IMF) ที่เกิดขึ้นในหนังสือพิมพ์ทั่วไปกับหนังสือพิมพ์ธุรกิจ เป็นไปในทางที่เป็นกลางมากที่สุด รองลงมาเป็นทิศทาง

ในทางลบ ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยนี้ โดยได้พบว่า ภาพลักษณ์ของกองทุนการเงินระหว่างประเทศถ้าดูจากปริมาณที่นำเสนอเฉพาะชาวนี้อยู่แล้ว มีชาวที่ให้ภาพลักษณ์ทางบวกมากที่สุด และมีชาวที่ให้ภาพลักษณ์กลาง ๆ และลบ เท่ากัน แต่ในภาพรวมเมื่อเทียบกับชาวประเด็นอื่นๆ พบว่าชาว IMF มีภาพลักษณ์ที่เป็นลบมากที่สุด

ผลการวิเคราะห์ภาพลักษณ์สหประชาชาติจากการนำเสนอของหนังสือพิมพ์ ได้พบว่า หนังสือพิมพ์ส่วนใหญ่นำเสนอภาพลักษณ์สหประชาชาติทางด้านบวก ทั้งนี้อาจเป็นไปได้ว่าสหประชาชาติเป็นองค์การระหว่างประเทศที่ทำงานเพื่อประโยชน์สุขของประชาชนทั่วไป และเท่าที่ผ่านมาผลงานของสหประชาชาติเป็นที่ยอมรับทั่วโลก (สำนักงานสารนิเทศสหประชาชาติ, 1977) โดยจะสังเกตว่าสมาชิกของสหประชาชาติเพิ่มสูงขึ้นจาก 51 ประเทศเมื่อเริ่มแรก เป็น 191 ประเทศในปัจจุบัน และได้เงินสนับสนุนช่วยเหลืออย่างดีตลอดมา จึงเป็นข้อยืนยัน โดยเฉพาะในผลงานด้านการรักษาสันติภาพ ทุกคนเมื่อนึกถึงการรักษาสันติภาพจะนึกถึงสหประชาชาติ เพราะฉะนั้นทุกครั้งที่สหประชาชาติมีการร้องขอความร่วมมือจากนานาชาติเพื่อเข้าร่วมในการดูแลรักษาสันติภาพในประเทศต่าง ๆ มักจะได้รับการตอบสนองอย่างดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งการที่ประเทศหนึ่งประเทศใดได้มีส่วนร่วมในงานรักษาสันติภาพกับสหประชาชาติ ก็ถือว่าเป็นเกียรติอย่างยิ่ง ประเทศไทยก็เป็นประเทศหนึ่งที่ส่งกองกำลังร่วมกับหน่วยงานรักษาสันติภาพของสหประชาชาติ และมีบทบาทมากในการรักษาสันติภาพ และการประกาศเอกราชของประเทศติมอร์ตะวันออก ซึ่งทำให้ประเทศไทยเป็นที่รู้จักและเป็นที่ยอมรับจากนานาชาติมากขึ้น หนึ่งเป็นที่น่าสนใจว่าเมื่อประเทศไทยเข้าร่วมกับกองกำลังรักษาสันติภาพสหประชาชาติ จะมีชาวที่คาดพิงถึงงานของสหประชาชาติมากขึ้น ทั้งนี้เป็นเพราะสื่อมวลชนในประเทศไทยให้ความสนใจในการเสนอข่าวเจ้าหน้าที่ของไทยในการปฏิบัติงานกับกองกำลังรักษาสันติภาพของสหประชาชาติมากขึ้น เพราะรู้ว่าประชาชนในประเทศไทยสนใจและคอยเฝ้าติดตามความคืบหน้าและข่าวคราวของทหาร หรือตำรวจไทยที่ไปปฏิบัติหน้าที่ในต่างแดน ซึ่งเป็นผลพลอยได้ต่อการเผยแพร่ข่าวและภาพลักษณ์ต่อสหประชาชาติ ดังนั้นสหประชาชาติควรจะทำหน้าที่เกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ขององค์การฯ เพื่อให้เป็นที่รู้จัก และยอมรับจากนานาชาติมากขึ้น และจากผลการสำรวจทัศนคติและความรู้ของประชาชนพบว่า ประชาชนจำนวนไม่น้อยที่มีทัศนคติทางลบต่อสหประชาชาติ อีกทั้งความรู้ก็อยู่ในระดับปานกลาง แสดงให้เห็นว่าการเผยแพร่ข่าวสหประชาชาติยังไม่เพียงพอ

นอกจากนี้ในส่วนของภาพลักษณ์โดยรวมของสหประชาชาติยังสอดคล้องกับงานของ วชิพร อาทรมิตร (2541) ศึกษา “ภาพลักษณ์นักการเมืองหญิงในสายตาสื่อมวลชน” จากการศึกษาเนื้อหาพบว่า ภาพลักษณ์ของนักการเมืองหญิงที่ถูกนำเสนอผ่านหนังสือพิมพ์ มีทิศทาง เป็นบวกมากที่สุด และงานวิจัยของ ชมพูนุช สรรคบุรานุรักษ์ (2541) ศึกษา “การวิเคราะห์ภาพลักษณ์กิจการไปรษณีย์ของการสื่อสารแห่งประเทศไทยที่นำเสนอผ่านสื่อหนังสือพิมพ์” พบว่า ภาพลักษณ์กิจการไปรษณีย์ที่หนังสือพิมพ์นำเสนอเป็นไปในทิศทางบวก รวมทั้งงานวิจัยของพาฝัน สิทธิสงวน (2542) ศึกษา “ภาพลักษณ์ตำรวจที่นำเสนอทางหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย” พบว่า ภาพลักษณ์ของตำรวจเป็นทางบวก เฉพาะข่าวตำรวจ งานวิจัยของ สาทิศ เขียวชะอุ่ม (2538) ศึกษา “ภาพลักษณ์องค์การจากเนื้อหาหนังสือพิมพ์: กรณีโทรศัพท์ 3 ล้านเลขหมาย” พบว่าบริษัท เทเลคอมเอเชียฯ และ องค์การโทรศัพท์ฯ และบริษัทไทยเทเลโฟนฯ มีภาพลักษณ์ด้านบวก งานวิจัยของชมพูนุช สรรคบุรานุรักษ์ (2541) ศึกษา “การวิเคราะห์ภาพลักษณ์กิจการไปรษณีย์ของการสื่อสารแห่งประเทศไทยที่นำเสนอผ่านสื่อหนังสือพิมพ์” พบว่าภาพลักษณ์กิจการไปรษณีย์ของการสื่อสารแห่งประเทศไทยด้านสินค้าและบริการ ตัวองค์กร และกิจกรรมมีภาพลักษณ์ทางบวกมากกว่าภาพลักษณ์ทางลบ

ส่วนที่ 2 ผลการวิจัยเชิงสำรวจ

การวิจัยเรื่อง “ภาพลักษณ์ขององค์การสหประชาชาติจากการนำเสนอของหนังสือพิมพ์รายวันกับการเปิดรับข่าวสหประชาชาติ การรับรู้ ทัศนคติ และภาพลักษณ์ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร” ในส่วนที่สองนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยมีแบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัยและมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการเปิดรับข่าวสาร การรับรู้ ทัศนคติ และภาพลักษณ์ของประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีต่อสหประชาชาติ และเปรียบเทียบ การเปิดรับ การรับรู้ ทัศนคติ และภาพลักษณ์ของประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีต่อสหประชาชาติ ตามลักษณะทางประชากร รวมทั้งศึกษาความแตกต่าง และ ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับ การรับรู้ ทัศนคติ และภาพลักษณ์ของประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีต่อสหประชาชาติ สมมติฐานการวิจัยในการศึกษาครั้งนี้มีดังนี้

1. ประชาชนที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกันมีการเปิดรับข่าวเกี่ยวกับองค์การสหประชาชาติแตกต่างกัน

2. ประชาชนที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกันมีการรับรู้บทบาทหน้าที่ขององค์การสหประชาชาติแตกต่างกัน
3. ประชาชนที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกันมีทัศนคติต่อองค์การสหประชาชาติแตกต่างกัน
4. ประชาชนที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกันมีภาพลักษณ์ขององค์การสหประชาชาติแตกต่างกัน
5. การเปิดรับข่าวสารมีความสัมพันธ์กับการรับรู้บทบาทหน้าที่ขององค์การสหประชาชาติ
6. การเปิดรับข่าวสหประชาชาติมีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อองค์การสหประชาชาติ
7. การเปิดรับข่าวสหประชาชาติมีความสัมพันธ์กับภาพลักษณ์ขององค์การสหประชาชาติ
8. การรับรู้บทบาทหน้าที่ขององค์การสหประชาชาติมีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อองค์การสหประชาชาติ
9. การรับรู้บทบาทหน้าที่ขององค์การสหประชาชาติมีความสัมพันธ์กับภาพลักษณ์ขององค์การสหประชาชาติ
10. ทัศนคติของประชาชนต่อองค์การสหประชาชาติมีความสัมพันธ์กับภาพลักษณ์ขององค์การสหประชาชาติ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ประชาชนในกรุงเทพมหานคร จำนวนทั้งสิ้น 259 คน จาก อาชีพที่แตกต่างกันดังนี้ นักเรียน/นิสิต/นักศึกษา ครู/ประชาชน ข้าราชการ/ทหาร/ตำรวจ/นักการทูต พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัทเอกชน เจ้าหน้าที่องค์การ/หน่วยงานเอกชน NGOs นักธุรกิจ/เจ้าของกิจการหรือผู้ประกอบการอาชีพอิสระ หรือวิชาชีพอื่นๆ

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง หลังจากเก็บรวบรวมข้อมูลแล้ว ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรม SPSS เพื่อคำนวณหาค่าทางสถิติตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ในงานวิจัยนี้ได้แก่ ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) และ ค่าเฉลี่ย (Mean) เพื่ออธิบายข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง การเปิดรับข่าวสาร

การรับรู้ ตลอดจนทัศนคติและภาพลักษณ์ต่อสหประชาชาติ ในการทดสอบความแตกต่างผู้วิจัยได้ใช้ การทดสอบค่าที (T-Test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และการทดสอบภายหลัง (Post-hoc.) เพื่อหาคู่ที่แตกต่างโดยวิธีของเซฟเฟ (Scheffe's Method) การหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรใช้ ค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation)

สรุปผลการวิจัย

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา

1.1 ข้อมูลทั่วไป

กลุ่มตัวอย่างจำนวน 259 คน เป็นเพศชายร้อยละ 40.2 และเพศหญิงร้อยละ 59.8 ส่วนใหญ่มีอายุอยู่ในช่วง 26-35 ปี มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีเป็นส่วนมาก และพบว่าประชาชนส่วนใหญ่จำเป็นที่จะต้องทราบเรื่องของสหประชาชาติเพื่อประโยชน์ในการทำงานหรือการเรียน

1.2 การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับสหประชาชาติ

ประชาชนมีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับสหประชาชาติ อยู่ในระดับน้อย โดยประชาชนเปิดรับข่าวสารจากโทรทัศน์อยู่ในระดับปานกลาง อีกทั้งมีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อบุคคลและสื่อวีดิทัศน์อยู่ในระดับน้อย และการเปิดรับข่าวสารจากสื่อสิ่งพิมพ์ วิทยุ อินเทอร์เน็ต ในระดับน้อย

ในส่วนของประเด็นที่ประชาชนสนใจมากที่สุด คือ ประเด็นข่าวเกี่ยวกับงานด้านสิ่งแวดล้อม รองลงมาคือ งานด้านการรักษาสันติภาพ และงานด้านสิทธิมนุษยชน ตามลำดับ

1.3 การรู้จักสัญลักษณ์ต่างๆ ของสหประชาชาติ

ประชาชนส่วนใหญ่รู้จักสัญลักษณ์ต่างๆ ของสหประชาชาติโดยภาพรวมอยู่ในระดับสูงมาก โดยประชาชนรู้จักสัญลักษณ์ของ องค์การสหประชาชาติมากที่สุด รองลงมาคือ สัญลักษณ์ของหน่วยงานด้านเด็ก และ สัญลักษณ์งานด้านอนามัยและสาธารณสุข ตามลำดับ

1.4 การรับรู้บทบาทหน้าที่ของสหประชาชาติ

ประชาชนมีการรับรู้บทบาทหน้าที่ของสหประชาชาติอยู่ในระดับปานกลาง โดยประชาชนรับรู้ถึงบทบาทของสหประชาชาติในการส่งเสริมสันติภาพ ความมั่นคง ประชาธิปไตย เอกภพ การต่อต้านการก่อการร้าย และสิทธิมนุษยชน มากที่สุด

1.5 ทักษะคติที่มีต่อสหประชาชาติ

ประชาชนมีทัศนคติในภาพรวมต่อสหประชาชาติอยู่ในเชิงบวก และทัศนคติที่เป็นเชิงบวกสูงที่สุด คือ หากไม่มีองค์การสหประชาชาติจะมีสงครามมากขึ้นและความยากจนมากกว่านี้ ส่วนที่ประชาชนเห็นด้วยมากที่สุดคือ สหประชาชาติควรทำงานอย่างอิสระ โดยปราศจากอิทธิพลจากประเทศมหาอำนาจ

1.6 ภาพลักษณ์สหประชาชาติ

ประชาชนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับภาพลักษณ์ของสหประชาชาติในเชิงบวกมาก โดยประชาชนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับภาพลักษณ์ของสหประชาชาติในประเด็น สหประชาชาติเป็นองค์การระหว่างประเทศที่ทำงานได้อย่างน่ายกย่องเช่นในกรณีติมอร์ตะวันออก ในเชิงบวกสูงที่สุด

2. การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 ประชาชนที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกันมีการเปิดรับข่าวและประเด็นข่าวเกี่ยวกับองค์การสหประชาชาติแตกต่างกัน

จากผลการวิจัยพบว่า ประชาชนที่มีเพศ ระดับการศึกษา และอาชีพแตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน ส่วนประชาชนที่มีอายุ แตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน และในส่วนของประเด็นข่าวพบว่าประชาชนที่มีอายุ ระดับการศึกษา และอาชีพแตกต่างกันมีการเปิดรับประเด็นข่าวที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และพบว่าประชาชนที่มีเพศ แตกต่างกันมีการเปิดรับประเด็นข่าวที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 2 ประชาชนที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกันมีการรับรู้บทบาทหน้าที่ขององค์การสหประชาชาติแตกต่างกัน

ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนที่มี อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพแตกต่างกันมีการรับรู้เกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของสหประชาชาติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนประชาชนที่มีเพศ แตกต่างกันมีการรับรู้เกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของสหประชาชาติไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 3 ประชาชนที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกันมีทัศนคติต่อองค์การสหประชาชาติแตกต่างกัน

ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนที่มี อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพแตกต่างกันมีทัศนคติต่อสหประชาชาติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนประชาชนที่มีเพศ แตกต่างกันมีทัศนคติต่อสหประชาชาติไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 4 ประชาชนที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกันมีภาพลักษณ์ขององค์การสหประชาชาติแตกต่างกัน

ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนที่มีอายุ และระดับการศึกษา แตกต่างกันมีภาพลักษณ์ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ขณะที่ประชาชนที่มีเพศ และ อาชีพที่แตกต่างกัน จะมีภาพลักษณ์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 5 การเปิดรับข่าวสารและประเด็นข่าวมีความสัมพันธ์กับการรับรู้บทบาทหน้าที่ขององค์การสหประชาชาติ

ผลการวิจัยพบว่า การเปิดรับข่าวสารและประเด็นข่าวมีความสัมพันธ์กับการรับรู้บทบาทหน้าที่ขององค์การสหประชาชาติอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.001 ดังนั้นจึงเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 5

สมมติฐานที่ 6 การเปิดรับข่าวและประเด็นข่าวสหประชาชาติมีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อองค์การสหประชาชาติ

ผลการวิจัยพบว่า การเปิดรับข่าวและประเด็นข่าวสหประชาชาติมีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อองค์การสหประชาชาติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 จึงเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 6

สมมติฐานที่ 7 การเปิดรับข่าวและประเด็นข่าวสหประชาชาติมีความสัมพันธ์กับภาพลักษณ์องค์การสหประชาชาติ

ผลการวิจัยพบว่า การเปิดรับข่าวและประเด็นข่าวสหประชาชาติมีความสัมพันธ์กับภาพลักษณ์องค์การสหประชาชาติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 จึงเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 7

สมมติฐานที่ 8 การรับรู้บทบาทหน้าที่ขององค์การสหประชาชาติมีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อองค์การสหประชาชาติ

ผลการวิจัยพบว่า การรับรู้บทบาทหน้าที่ขององค์การสหประชาชาติมีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อองค์การสหประชาชาติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 จึงเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 8

สมมติฐานที่ 9 การรับรู้บทบาทหน้าที่ขององค์การสหประชาชาติมีความสัมพันธ์กับภาพลักษณ์องค์การสหประชาชาติ

ผลการวิจัยพบว่า การรับรู้บทบาทหน้าที่ขององค์การสหประชาชาติมีความสัมพันธ์กับภาพลักษณ์องค์การสหประชาชาติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 จึงเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 9

สมมติฐานที่ 10 ทัศนคติของประชาชนต่อองค์การสหประชาชาติมีความสัมพันธ์กับภาพลักษณ์องค์การสหประชาชาติ

ผลการวิจัยพบว่า ทัศนคติของประชาชนต่อองค์การสหประชาชาติมีความสัมพันธ์กับภาพลักษณ์องค์การสหประชาชาติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 จึงเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 10

อภิปรายผลการวิจัย

การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับสหประชาชาติ

ผลจากการสำรวจที่แสดงว่าประชาชนมีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับสหประชาชาติน้อย สันนิษฐานว่าสหประชาชาติอาจเสนอข่าวน้อย หรือเป็นข้อจำกัดทางภาษาของหนังสือพิมพ์ เนื่องจากข่าวที่หนังสือพิมพ์ นำเสนอส่วนมากมาจากแหล่งข่าวต่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง หนังสือพิมพ์ฉบับภาษาไทยเสนอข่าวน้อยมาก อาจเป็นเพราะว่าต้องนำข่าวภาษาอังกฤษมาแปลอีกต่อหนึ่ง ทำให้ต้องใช้เวลา และบุคลากร ทำให้ข่าวที่นำเสนอช้ากว่าข่าวที่หนังสือพิมพ์นำเสนอเป็นภาษาอังกฤษซึ่งไม่ต้องผ่านกระบวนการในการแปล

การรู้จักสัญลักษณ์ต่าง ๆ ของสหประชาชาติ

เป็นที่น่าแปลกใจว่าประชาชนมีการเปิดรับข่าวสหประชาชาติน้อย แต่การรู้จักสัญลักษณ์ต่าง ๆ ของสหประชาชาติอยู่ในระดับที่สูง ซึ่งสันนิษฐานว่าอาจเป็นความรู้หรือการรับรู้เดิมหรือเกิดจากกิจกรรมอื่น ๆ ซึ่งอาจเกิดจากประสบการณ์ส่วนตัว หรือเกิดจากการเรียน

อภิปรายผลการวิจัย

สมมติฐานที่ 1 ประชาชนที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกันมีการเปิดรับข่าวและประเด็นข่าวเกี่ยวกับองค์การสหประชาชาติแตกต่างกัน

จากผลการวิจัยพบว่า ประชาชนที่มีเพศ ระดับการศึกษา และอาชีพแตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน ส่วนประชาชนที่มีอายุ แตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

1. เพศ สำหรับผลการวิจัยที่พบว่าประชาชนที่มีเพศต่างกันมีการเปิดรับข่าวสารต่างกันมีความสอดคล้องกับแนวคิดของวิลเลียม ดี บรูคส์ (William D. Brooks, 1971) กล่าวถึงลักษณะเฉพาะทางจิตวิทยาระหว่างเพศชายและเพศหญิง ซึ่งก่อให้เกิดความแตกต่างในการเลือกเปิดรับข่าวสารไว้ว่า ผู้หญิงกับผู้ชายมีความแตกต่างกันอย่างมากในเรื่องความคิด ค่านิยมและทัศนคติ ทั้งนี้เพราะวัฒนธรรมและสังคมกำหนดบทบาท และกิจกรรมของคนสองเพศไว้ต่างกัน นอกจากนั้นจากงานวิจัยของ บุญจิระ พุทธิศรี (2541) ที่ศึกษา พบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกัน

มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับรัฐธรรมนูญฉบับปี พ.ศ. 2540 ต่างกัน ซึ่งอาจจะเป็นได้ว่า ค่านิยม และสังคมกำหนดให้เพศชาย จะเป็นเพศที่ให้ความสนใจในเรื่องข่าวหนัก (Hard News) เช่น ข่าวต่างประเทศ ข่าวการเมือง ..... มากกว่าเพศหญิง และจะเห็นได้ว่า เพศชายมีโอกาสนในการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนมากกว่าเพศหญิง เนื่องจากเมื่อกลับจากการทำงานข้างนอกแล้ว ภารกิจในบ้านส่วนใหญ่เพศหญิงเป็นผู้ดูแล ทำให้เพศชายมีเวลาว่าง หรือมีโอกาสนในการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนสูงมาก

2. ระดับการศึกษา ส่วนระดับการศึกษาก็เช่นเดียวกัน บุคคลที่มีการศึกษาสูงก็ย่อมมีการเปิดรับข่าวสารในประเด็นที่แตกต่างจากกลุ่มที่การศึกษาต่ำกว่า เนื่องมาจากระดับของความรู้ ความเข้าใจ และความซับซ้อนของประเด็นที่บุคคลสามารถเข้าใจได้นั่นเอง และประโยชน์ที่จะนำไปใช้ก็ทำให้มีปริมาณการเปิดรับค่านกัน กล่าวคือผู้ที่ต้องนำไปใช้ประโยชน์กับการเรียนหรืออาชีพ ก็จะมีการเปิดรับมาก ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของขวัญเรือน กิตติวัฒน์ (2533) ที่ว่า ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมนอกระบบการสื่อสารของบุคคล ได้แก่ อายุ รายได้ ระดับการศึกษา มีผลต่อการเปิดรับ และสอดคล้องกับฮาร์โลด์ อาร์ คอฟแมน (Harold R. Kaufman, 1949) ที่ว่า อายุ เพศ การศึกษา ขนาดของครอบครัว อาชีพ รายได้ และระยะเวลาที่ยาวนานของการอาศัยอยู่ในท้องถิ่นมีความสัมพันธ์กับการเปิดรับข่าวสาร นอกจากนี้วิลเบอร์ แชมม (Wibur Schramm) ยังพบว่า ผู้ที่มีการศึกษาดีจะหาประโยชน์จากสื่อต่างๆ เพื่อเพิ่มพูนความรู้ของตนให้มากขึ้น และโดยปกติคนมักจะเลือกเปิดรับสื่อที่ใช้ความพยายามน้อยที่สุดและจะได้รับผลประโยชน์ตอบแทนสูงสุด ได้แก่ สื่อโทรทัศน์

3. อาชีพ ลักษณะทางประชากรที่ว่าด้วยอาชีพพบว่าประชาชนที่มีอาชีพต่างกันมีการเปิดรับข่าวสารแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎี "ลักษณะประชากรของผู้รับสาร" ของ Schramm and Roberts ที่ว่าคนที่มีอาชีพต่างกัน ย่อมมองโลก มีแนวคิด มีอุดมการณ์ มีค่านิยมต่อสิ่งต่างๆ แตกต่างกันไป ดังนั้นการเปิดรับสื่อก็สามารถจะแตกต่างกันได้เนื่องจากมีค่านิยมในทางใช้สื่อแตกต่างกัน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับแนวความคิดพื้นฐานของ De Fleur (1970) เกี่ยวกับอิทธิพลของสื่อและทฤษฎีความแตกต่างของบุคคล ที่ว่าโครงสร้างทางบุคลิกภาพของบุคคลที่แตกต่างกัน จะมีส่วนสำคัญต่อการเปิดรับข่าวสารหรือเหตุการณ์ต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุภารักษ์ จุตระกูล (2537) ที่พบว่าประชาชนที่มีอาชีพต่างกันมีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการทิ้งขยะแยกประเภทเพื่อการหมุนเวียนกลับมาใช้ใหม่จากสื่อมวลชน สื่อเฉพาะกิจ และ

สื่อบุคคลแตกต่างกัน ของดามินทร์ กิจนิชี ที่พบว่า ประชาชนที่มีอาชีพต่างกันมีการเปิดรับสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์พลังงานจากสื่อวิทยุ นิตยสาร สื่อโปสเตอร์ และเอกสาร/หนังสือ ที่ได้รับแจกแตกต่างกัน โดยนักเรียนจะมีความสนใจมากกว่ากลุ่มอื่น

4. อายุ ในส่วนของ อายุที่แตกต่างกันแต่การเปิดรับข่าวไม่แตกต่างกันนี้อาจเป็นเพราะประสบการณ์ในการเปิดรับ การรับรู้ ผลการวิจัยมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของนาตยา ศรีวรรณิมิต ที่ศึกษา "การเปิดรับสื่อ ความรู้ และทัศนคติของผู้นำชุมชนต่อโครงการศูนย์วิจัยนิวเคลียร์องค์กรฯ" พบว่า ประชาชนที่มีอายุแตกต่างกัน มีการเปิดรับสื่อที่สำนักงานพลังงานปรมาณูเพื่อสันติเผยแพร่เกี่ยวกับโครงการศูนย์วิจัยนิวเคลียร์องค์กรฯไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้ แนวความคิดเกี่ยวกับลักษณะทางประชากรของผู้รับสาร (Demographic Characteristics of Audience) กล่าวว่า อายุเป็นลักษณะประชากรประการหนึ่ง ที่ใช้ในการวิเคราะห์ผู้รับสาร ซึ่งอายุเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้คนมีความแตกต่างกันในเรื่องของความคิดและพฤติกรรม แต่บุคคลในช่วงอายุใกล้เคียงกัน และมีลักษณะทางด้านประชากรไม่แตกต่างกันมากก็จะมี ความสนใจไม่แตกต่างกันนัก โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 26-35 ปี จึงทำให้มีการเปิดรับสื่อไม่แตกต่างกัน ผลการวิจัยนี้ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุภาพงศ์ ระววยทรงเรือง พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ และทัศนคติต่อการเสนอข่าวต่างประเทศทางสื่อมวลชนของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ที่พบว่า อายุมีความสัมพันธ์กับการเปิดรับข่าวสารต่างประเทศทางสื่อมวลชน ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากกลุ่มตัวอย่างที่ทำ การวิจัยมีขนาดแตกต่างกันมาก จึงทำให้ผลการวิจัยไม่สอดคล้องกัน

ในส่วนของประเด็นข่าวสหประชาชาติที่ประชาชนเปิดรับนั้น พบว่าประชาชนที่มีอายุ ระดับการศึกษา และอาชีพแตกต่างกันมีการเปิดรับข่าวในประเด็นที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน แต่ประชาชนที่มีเพศแตกต่างกันมีการเปิดรับข่าวในประเด็นที่ไม่แตกต่างกัน จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ผลการวิจัยเป็นเช่นนั้นก็อาจเกิดจากปัจจัยดังต่อไปนี้

1. อายุ การที่ประชาชนมีอายุที่แตกต่างกัน ย่อมมีความสนใจในเรื่องหรือประเด็นของข่าวสารที่แตกต่างกันตามวัย เพราะอายุ(วัย) จะเป็นปัจจัยหนึ่งสำหรับการเลือกที่จะเปิดรับข่าวสารในประเด็นที่ตนเองสนใจตามแนวคิดของวิลเลียม ดี บรูคส์ (William D. Brooks, 1971) ที่กล่าวว่าอายุของผู้รับสารว่าอายุของผู้รับสารเป็นตัวแปรตัวหนึ่งที่เราสามารถไว้วิเคราะห์ผู้รับสาร กลุ่มคนที่มีอายุต่างกันจะมีลักษณะการใช้สื่อมวลชนแตกต่างกัน ได้ดังที่ แคลปเปอร์ (Klapper,

1960:19-25) กล่าวว่าผู้รับสารมีแนวโน้มที่จะเลือกสนใจข่าวสารโดยมักจะเลือกตามความคิดเห็น ความสนใจของตน ผลของงานวิจัยนี้ยังสอดคล้องกับ สุภาพงศ์ ระรวยทรง (2534) ที่ศึกษา พฤติกรรม การเปิดรับสาร ความรู้ และทัศนคติต่อการนำเสนอข่าวต่างประเทศทางสื่อมวลชนของ ประชาชนในกรุงเทพมหานคร พบว่า ประชาชนที่มีอายุแตกต่างกันจะมีการเปิดรับข่าวต่างประเทศ จากวิทยุต่างกัน คือกลุ่มที่มีอายุ 41 – 50 ปีมีการรับฟังข่าวต่างประเทศจากวิทยุมากกว่ากลุ่มอายุ 20-30 ปี สอดคล้องกับงานวิจัยของพจนมาลย์ ลีละยูวะ ที่พบว่า ผู้ที่มีอายุระหว่าง 40-49 ปีจะเปิดรับหนังสือพิมพ์รายวันในระดับสูงมากกว่าผู้ที่มีอายุต่ำกว่าหรือสูงกว่า และงานวิจัยของ สุภาภักษ์ จุตรระกุล (2537) ที่ศึกษา พฤติกรรม การเปิดรับข่าวสารกับความรู้ ทัศนคติ และการมีส่วนร่วมใน การทิ้งขยะแยกประเภทเพื่อการหมุนเวียนกลับมาใช้ใหม่ (Recycle) ของประชาชนในเขต กรุงเทพมหานคร พบว่าประชาชนที่มีอายุต่างกัน เปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการทิ้งขยะแยกประเภท เพื่อการหมุนเวียนกลับมาใช้ใหม่จากสื่อเฉพาะกิจและสื่อบุคคลแตกต่างกัน โดยกลุ่มที่มีอายุ 10 - 20ปี และงานวิจัยของ ดานินทร์ กิจนิชี (2540) ศึกษา การเปิดรับสาร ความรู้ ทัศนคติ และการ อนุรักษ์พลังงานในโครงการรวมพลังหารสองของประชาชนในกรุงเทพมหานคร พบว่า ประชาชนที่มี อายุต่างกันมีการเปิดรับสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์พลังงานจากสื่อโปสเตอร์ และเอกสาร/หนังสือที่ ได้รับแจกแตกต่างกัน สอดคล้องกับแนวคิดของ Wilbur Schramm (1973) ที่กล่าวว่าผู้รับสารจะ แสวงหาข่าวสารเพื่อตอบสนองจุดประสงค์ใด จุดประสงค์หนึ่งของของตนเอง ซึ่งบุคคลต่างวัยย่อม มีจุดสนใจต่างกัน มีการเปิดรับสารต่างกันด้วย

2. **ระดับการศึกษา** ส่วนระดับการศึกษาก็เช่นเดียวกัน บุคคลที่มีระดับการศึกษาสูงก็ ย่อมมีการเลือกรับข่าวสารในประเด็นที่แตกต่างจากกลุ่มที่การศึกษาต่ำกว่า เนื่องมาจากระดับของ ความรู้ ความเข้าใจ และความซับซ้อนของประเด็นที่บุคคลสามารถเข้าใจได้นั่นเอง และประโยชน์ ที่จะนำไปใช้ก็ทำให้มีปริมาณการเปิดรับต่างกัน กล่าวคือผู้ที่ต้องนำไปใช้ประโยชน์กับการเรียน หรืออาชีพ ก็จะมีการเปิดรับมาก ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของขวัญเรือน กิตติวัฒน์ (2533) ที่ว่า ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมนอกระบบการสื่อสารของบุคคล ได้แก่ อายุ รายได้ ระดับการศึกษา มี ผลต่อการเปิดรับ และสอดคล้องกับฮาโรลด์ อาร์ คอฟแมน (Harold R. Kaufman, 1949) ที่ว่า อายุ เพศ การศึกษา ขนาดของครอบครัว อาชีพ รายได้ และระยะเวลาที่ยาวนานของการอาศัยอยู่ใน ท้องถิ่นมีความสัมพันธ์กับการเปิดรับข่าวสาร นอกจากนี้วิลเบอร์ แชรรมม์ (Wilbur Schramm) ยัง พบว่า ผู้ที่มีการศึกษาดีจะหาประโยชน์จากสื่อต่างๆ เพื่อเพิ่มพูนความรู้ของตนให้มากขึ้น และโดย

ปกติคนมักจะเลือกเปิดรับสื่อที่ใช้ความพยายามน้อยที่สุดและจะได้รับผลประโยชน์ตอบแทนสูงสุดได้แก่สื่อโทรทัศน์ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชนิษฐา สง่างวงศวิจิตร (2540) ที่ศึกษา การเปิดรับรายการที่แทรกอารมณ์ขันทางรายการโทรทัศน์ การรับรู้ประโยชน์ และความพึงพอใจของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีการศึกษาต่างกันจะมีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อแตกต่างกัน กลุ่มที่มีการศึกษาน้อยจะเปิดรับรายการที่แทรกอารมณ์ขันโดยรวมทุกรายการซึ่งเป็นรายการบันเทิงมากกว่ากลุ่มที่มีการศึกษาสูง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยที่พบว่ากลุ่มที่มีระดับการศึกษาสูงจะมีการเปิดรับรายการที่เน้นสาระข่าวมากกว่ารายการบันเทิงหรือละคร และงานวิจัยของจรัสศรี ปักกัตตัง (2542) ศึกษา การรับรู้ และทัศนคติของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตที่มีต่อการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่ออินเทอร์เน็ตของหน่วยงานภาครัฐ พบว่า ระดับการศึกษาต่างกันมีการเปิดรับข่าวสารในเรื่องการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่ออินเทอร์เน็ตของหน่วยงานของรัฐแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดการแบ่งกลุ่มทางสังคม (Social Categories Theory) ที่อธิบายว่าบุคคลที่มีคุณลักษณะทางสังคมคล้ายคลึงกัน เช่น การศึกษา รายได้ อาชีพ เชื้อชาติ ศาสนา อายุ ฯลฯ จะมีพฤติกรรม การสื่อสารคล้ายคลึงกัน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและอุปนิสัยการใช้สื่อร่วมกัน

3. อาชีพ ในเรื่องของอาชีพก็สามารถอธิบายได้ด้วยแนวคิดเดียวกัน คือ บุคคลจะเลือกเปิดรับข่าวสารในประเด็นที่ตนเองมีความเกี่ยวข้อง และสนใจเกี่ยวกับการทำงานของตนเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งสามารถอธิบายได้ด้วยแนวคิดการแบ่งกลุ่มทางสังคม (Social Categories Theory) ที่กล่าวว่าบุคคลที่มีคุณลักษณะทางสังคมคล้ายคลึงกัน เช่น การศึกษา รายได้ อาชีพ เชื้อชาติ ศาสนา อายุ ฯลฯ จะมีพฤติกรรม การสื่อสารคล้ายคลึงกันด้วย นอกจากนี้ยังมีแนวคิดของ Wilbur Schramm (1973) ที่ว่าผู้รับสารจะแสวงหาข่าวสารเพื่อตอบสนองความต้องการของตนเอง โดยบุคคลที่มีอาชีพต่างกันย่อมมีจุดสนใจต่างกัน ดังนั้นจึงมีการเปิดรับสารต่างกันด้วยแนวคิดของ Merill and Lowenstien (1971) ที่ว่ามีปัจจัยหลายอย่างที่เป็นแรงผลักดันให้บุคคลนั้นเปิดรับข่าวสาร หนึ่งในนั้นก็คือประโยชน์ใช้สอยของตนเอง และสอดคล้องกับแนวคิดของ Klapper (1960) ที่ว่ากระบวนการเลือกสารนั้น บุคคลจะเลือกรับสื่อและข่าวสารเพื่อสนองความต้องการของตนเอง นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับแนวความคิดพื้นฐานของ De Fleur (1970) เกี่ยวกับอิทธิพลของสื่อและทฤษฎีความแตกต่างของบุคคล ที่ว่าโครงสร้างทางบุคลิกภาพของบุคคลที่แตกต่างกัน จะมีส่วนสำคัญต่อการเรียนรู้ข่าวสารหรือเหตุการณ์ต่างกัน ยังมีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องอีกคือ ชนนันท์

คณาฤทธิ์ (2543) ศึกษา การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทัศนคติ และการยอมรับการบริโภคสิ่งมีชีวิตที่ตัดต่อพันธุกรรม (GMOs) ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าประชาชนที่มีอาชีพต่างกันมีการเปิดรับข่าวสารสิ่งมีชีวิตที่ตัดต่อพันธุกรรม (GMOs) จากสื่ออินเทอร์เน็ตแตกต่างกัน โดยกลุ่มอาชีพนักเรียนมีการเปิดรับข่าวสารสิ่งมีชีวิตที่ตัดต่อพันธุกรรม (GMOs) จากสื่ออินเทอร์เน็ตมากที่สุด งานวิจัยของ จรัสศรี ปักกัตตั้ง (2542) ศึกษา การรับรู้ และทัศนคติของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตที่มีต่อการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่ออินเทอร์เน็ตของหน่วยงานภาครัฐ พบว่า ประชาชนที่มีอาชีพต่างกันมีการเปิดรับข่าวสารในเรื่องการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่ออินเทอร์เน็ตของหน่วยงานของรัฐแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดการแบ่งกลุ่มทางสังคม (Social Categories Theory) ที่อธิบายว่าบุคคลที่มีคุณลักษณะทางสังคมคล้ายคลึงกัน เช่น การศึกษา รายได้ อาชีพ เชื้อชาติ ศาสนา อายุ ฯลฯ จะมีพฤติกรรม การสื่อสารคล้ายคลึงกันด้วย

4. เพศ ประชาชนที่มีเพศแตกต่างกันมีการเปิดรับข่าวสหประชาชาติในประเด็นต่างๆ ไม่แตกต่างกัน ผลการวิจัยนี้สอดคล้องงานวิจัยของ สุทธินิภา ศรีไธย์ (2544) ที่พบว่า อาจารย์ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ ตำแหน่งทางการวิชาการและประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการออกนอกระบบราชการไม่แตกต่างกัน และงานวิจัยของ จรัสศรี ปักกัตตั้ง (2542) ที่พบว่าผู้ใช้อินเทอร์เน็ตที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ ต่อเดือนแตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารในเรื่องการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่ออินเทอร์เน็ตของหน่วยงานภาครัฐไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งอาจเนื่องมาจากกลุ่มผู้ใช้อินเทอร์เน็ตที่ทำการศึกษามีคุณลักษณะทางสังคม เช่น อายุ การศึกษา อาชีพ และรายได้ ไม่แตกต่างกันมากนัก จนค่อนข้างจะคล้ายคลึงกัน อธิบายได้ว่าประเด็นข่าวต่าง ๆ ของสหประชาชาติ เป็นเรื่องที่หลากหลายครอบคลุมในทุก ๆ ด้าน ดังนั้น เพศจึงไม่เป็นปัจจัยในการเปิดรับข่าวสหประชาชาติแต่อย่างใด ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากการที่ประชาชนส่วนใหญ่เป็นผู้มีการศึกษา อยู่ในอาชีพที่ต้องมีความรู้ มีความสามารถในการเปิดรับสื่อได้หลายรูปแบบ ดังนั้นการเปิดรับสื่อจึงไม่น่าจะแตกต่างกัน ซึ่งจะสอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีการแบ่งกลุ่มทางสังคม (Social Categories Theory) ที่อธิบายว่าบุคคลที่มีคุณลักษณะทางสังคมคล้ายคลึงกัน เช่น การศึกษา รายได้ อาชีพ เชื้อชาติ ศาสนา อายุ เพศ ฯลฯ จะมีพฤติกรรมการสื่อสารคล้ายคลึงกันด้วย เช่นการเปิดรับสื่อ ความพอใจในสื่อ และถึงแม้ในสังคมสมัยใหม่ผู้รับสารจะมีคุณลักษณะหลากหลายแตกต่างกันไปมากมาย แต่ทฤษฎีนี้เชื่อว่าผู้รับสารที่มีลักษณะทางสังคมคล้ายคลึงกัน จะแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และอุปนิสัยการใช้สื่อ

ร่วมกัน ด้วยเหตุนี้ ลักษณะกลุ่มทางสังคมจะมีอิทธิพลอย่างยิ่งต่อกระบวนการสื่อสารของบุคคล ซึ่งจะเห็นได้ว่าปัจจุบันผู้ทำงานในสื่อประเภทต่าง ๆ มีการแบ่งย่อยประเภทของสื่อแต่ละชนิดตามความสนใจของผู้รับสาร และสอดคล้องกับงานวิจัยของโสภิตสุดา มงคลเกษม ที่ศึกษาเรื่องพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทักษะคติ และพฤติกรรมการคาดเดาเสริมชัดนิรภัยของผู้รับชมที่รถยนต์ในกรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้รับชมที่รถยนต์ที่มีเพศต่างกัน จะมีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับเสริมชัดนิรภัยไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 ประชาชนที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกันมีการรับรู้บทบาทหน้าที่ขององค์การสหประชาชาติแตกต่างกัน

ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนที่มี อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพแตกต่างกันมีการรับรู้เกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของสหประชาชาติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่ประชาชนที่มีเพศแตกต่างกัน มีการรับรู้เกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของสหประชาชาติไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

1. อายุ ประชาชนที่มีอายุแตกต่างกัน มีการรับรู้บทบาทหน้าที่ของสหประชาชาติแตกต่างกัน โดยอ้างถึงทฤษฎีและแนวคิดของการรับรู้ (Perception) ที่ว่า สิ่งที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ของแต่ละบุคคล ว่าการรับรู้เป็นเรื่องซับซ้อนในระหว่างการสื่อสารระหว่างบุคคล ซึ่งหากบุคคลมีการรับรู้ต่างกันมาก การตีความสารต่างๆก็จะเป็นคนละทิศคนละทาง เกิดปัญหาการสร้างความเข้าใจต่อกัน เป็นผลให้การสื่อสารนั้นไม่สัมฤทธิ์ผล สอดคล้องกับงานวิจัยของ สันติมา เกษมสันต์ ณ อยุธยา (2539) พบว่า อายุและอาชีพของผู้ใช้บริการที่แตกต่างกันมีการรับรู้ต่อองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยแตกต่างกันด้วย และงานวิจัยของ จรัสศรี ปักกัถตั้ง (2542) ศึกษา การรับรู้ และทัศนคติของผู้ใช้อินเตอร์เน็ตที่มีต่อการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่ออินเทอร์เน็ตของหน่วยงานภาครัฐ พบว่า อายุต่างมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการรับรู้ในเรื่องการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่ออินเทอร์เน็ตของหน่วยงานของรัฐแตกต่างกัน โดยผู้ใช้อินเทอร์เน็ตส่วนใหญ่มีการรับรู้ในเรื่องการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่ออินเทอร์เน็ตของหน่วยงานภาครัฐในระดับสูง

2 **ระดับการศึกษา** ประชาชนที่มีการศึกษาแตกต่างกันมีการรับรู้บทบาทหน้าที่ขององค์การสหประชาชาติแตกต่างกัน ผลของการวิจัยนี้สอดคล้องกับแนวคิดที่ว่า การที่บุคคลรับรู้สิ่งต่าง ๆ ได้นั้น ย่อมต้องขึ้นกับการรับรู้ซึ่งเป็นองค์ประกอบพื้นฐานของความรู้ มีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศรีธนา เรื่องหนู (2541) ที่พบว่าประชาชนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน จะมีปริมาณการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับโครงการท่าอากาศยานสากลกรุงเทพแตกต่างกัน และงานวิจัยของสุชาติ ราษฎร์รักษา (2540) ศึกษา การเปิดรับข่าวสาร การรับรู้ผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตและสิ่งแวดล้อมจากโรงไฟฟ้าถ่านหินและการยอมรับโรงไฟฟ้าบ่อนอก พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีการรับรู้ผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมแตกต่างกัน เนื่องจากประชาชนที่มีการศึกษาสูงกว่าระดับประถมศึกษา

3. **อาชีพ** ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีการรับรู้เกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของสหประชาชาติไม่แตกต่างกัน จรัสศรี ปักกัดตั้ง (2542) ที่พบว่า ความแตกต่างระหว่างลักษณะประชากรของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในเขตกรุงเทพมหานคร ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน และประสบการณ์การใช้อินเทอร์เน็ตกับการรับรู้ในเรื่องการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่ออินเทอร์เน็ตของหน่วยงานภาครัฐ มีความแตกต่างกัน สุชาติ ราษฎร์รักษา (2540) ที่พบว่าอายุ ระดับการศึกษา และอาชีพแตกต่างกันมีการรับรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ รวมทั้งงานวิจัยของ และสันติมา เกษมสันต์ ณ ออยุธยา (2539) พบว่า อายุและอาชีพของผู้ใช้บริการที่แตกต่างกันมีการรับรู้ต่อองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยแตกต่างกันด้วย

4. **เพศ** ส่วนประชาชนที่มีเพศแตกต่างกันมีการรับรู้เกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของสหประชาชาติไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ สามารถอธิบายได้ตามแนวคิดของจอห์น ซี เมอริลล์ และ โลเวนสไตน์ (John C. Merrill and Lowenstein ,1971) วิลเบอร์ ชรามม์ (Wilbur Schramm,1973) ที่พบว่า ลักษณะทางประชากรไม่ใช่ปัจจัยเพียงปัจจัยเดียวที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ของมนุษย์ ยังมีปัจจัยอื่น ๆ อีกมากมายที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้ข่าวสาร ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสังคมปัจจุบันเปิดโอกาสให้ผู้หญิงและผู้ชายได้รับสิทธิต่างๆ อย่างเท่าเทียมกัน ทั้งด้านการศึกษา สถานภาพทางสังคม ทำให้ผู้หญิงมีส่วนร่วมในสังคมมากขึ้น มีโอกาสในการเข้าร่วมประชุมสัมมนาไม่แตกต่างจากผู้ชาย และเพศก็ไม่ได้เป็นปัจจัยสำคัญในการเปิดรับข่าวสารสหประชาชาติในประเด็นต่าง ๆ ที่ไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของจาริยา อรรถอนุชิต (2541) ที่ศึกษา การเปิดรับข่าวสารด้านพลังงาน การรับรู้ประโยชน์ และการ

ยอมรับการใช้พลังงานแสงอาทิตย์ในอนาคตของประชาชนในกรุงเทพมหานครและเขตจังหวัด เชียงใหม่ พบว่า ประชาชนที่มี เพศ และอายุต่างกัน มีการรับรู้ประโยชน์ของพลังงานแสงอาทิตย์ ไม่ต่างกัน และงานวิจัยของ สอดคล้องงานวิจัยของ จรัสศรี ปักกัตตั้ง (2542) ที่พบว่าผู้ใช้ อินเทอร์เน็ตที่มี เพศแตกต่างกัน มีการรับรู้ในเรื่องการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่ออินเทอร์เน็ตของ หน่วยงานภาครัฐไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 3 ประชาชนที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกันมีทัศนคติต่อองค์การ สหประชาชาติแตกต่างกัน

ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนที่มี อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพแตกต่างกันมีทัศนคติ ต่อสหประชาชาติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนประชาชนที่มีเพศ แตกต่างกันมีทัศนคติต่อสหประชาชาติไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

1. อายุ อายุแตกต่างกันมีทัศนคติแตกต่างกัน อธิบายได้จากแนวคิดของวิลเลียมส์ ดี บรูคส์ (William D. Brooks, 1971) ที่ได้อธิบายผลดังกล่าวไว้ดังนี้ อายุเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้คน มีความแตกต่างกันในเรื่องความคิด ทัศนคติ และพฤติกรรม ผลการวิจัยนี้ยังสอดคล้องกับผลการ ศึกษาของปริดา ยันต์พิเศษ (2541) ที่ศึกษาเรื่อง "ภาพลักษณ์ขององค์กรพัฒนาเอกชนต่อการ สร้างจิตสำนึกของประชาชน : ศึกษาเฉพาะกรณี สถาบันสิ่งแวดล้อมไทย" พบว่า อายุที่แตกต่างกันมีทัศนคติที่ดีต่อภาพลักษณ์โดยรวม ต่อผู้บริหารและต่อผลงานวิชาการแตกต่างกัน และจรัสศรี ปักกัตตั้ง (2542) ศึกษา "การเปิดรับข่าวสาร การรับรู้ และทัศนคติของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตที่มี อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือนและประสบการณ์ในการใช้อินเทอร์เน็ตแตกต่างกัน" พบว่า อายุต่างกันมีทัศนคติต่อการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่ออินเทอร์เน็ตของหน่วยงานภาครัฐแตกต่างกัน

2. การศึกษา ในส่วนของการศึกษานั้นอธิบายได้จากแนวคิดของ Burgoon ที่ว่าการ ศึกษาหรือความรู้เป็นอีกลักษณะที่มีอิทธิพลต่อผู้รับสาร คนที่ได้รับการศึกษาในระดับที่ต่างกัน ย่อมมีความรู้สึกนึกคิดที่แตกต่างกันไป สอดคล้องแนวคิดของ ปรมะ สตะเวทิน (2540) ที่ว่าคนที่ ได้รับการศึกษาในระดับต่างๆ กัน ในยุคสมัยที่ต่างกัน ในระบบการศึกษาที่ต่างกัน ในสาขาวิชา ที่ต่างกัน มีความรู้สึกนึกคิด อุดมการณ์และความต้องการที่แตกต่างกันไป นอกจากนี้ยังมีความ สอดคล้องกับงานวิจัยของจรัสศรี ปักกัตตั้ง (2542) ที่พบว่าระดับการศึกษา แตกต่างกันมีทัศนคติ

ต่อการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่ออินเทอร์เน็ตของหน่วยงานภาครัฐในระดับที่ต่างกัน งานวิจัยของ สุทธิภา ศรีไสย์ (2544) ศึกษาการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทักษะ และความต้องการออกนอกระบบราชการของอาจารย์มหาวิทยาลัยของรัฐ ที่พบว่า อาจารย์ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งทางวิชาการ ตำแหน่งทางการบริหาร ประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการออกนอกระบบราชการของมหาวิทยาลัยของรัฐแตกต่างกัน

3. อาชีพ ในส่วนของอาชีพที่แตกต่างกันมีทัศนคติแตกต่างกันมีความสอดคล้องกับแนวคิดของ วิลเลียม ดี บรู๊คส์ (William D. Brooks, 1971) ที่กล่าวไว้ว่าคนต่างรุ่นต่างวัยมีทัศนคติและ ความนึกคิดแตกต่างกัน และ งานวิจัยของ Gordon Alpert (1935) ที่ว่า ทัศนคติเป็นความพร้อมของสมองและประสาทที่จัดไว้เป็นระเบียบโดยอาศัยประสบการณ์เข้าช่วย ซึ่งมีงานวิจัยอื่นที่สนับสนุนคือ ดานินท์ กิจนิตี (2540) ที่พบว่าประชาชนที่มีอาชีพต่างกันมีทัศนคติต่อการอนุรักษ์พลังงานแตกต่างกัน และ อติษฐ นิमितสถาพร (2544) ที่พบว่า ประชาชนที่มีอาชีพที่แตกต่างกันจะมีทัศนคติต่อศาลปกครองแตกต่างกันโดยประชาชนที่มีอาชีพข้าราชการจะมีทัศนคติต่อศาลปกครองมากที่สุด ในขณะที่อาชีพพนักงานบริษัทเอกชนมีทัศนคติต่อศาลปกครองต่ำที่สุด ซึ่งให้เห็นว่าประชาชนมีอาชีพไม่เหมือนกันมีวิถีชีวิตแตกต่างกันมีประสบการณ์แตกต่างกัน ทำให้มีผลต่อทัศนคติที่แตกต่างกันด้วย และ สุทธิภา ศรีไสย์ (2544) ศึกษาการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทักษะ และความต้องการออกนอกระบบราชการของอาจารย์มหาวิทยาลัยของรัฐ ที่พบว่า อาจารย์ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งทางวิชาการ ตำแหน่งทางการบริหาร ประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการออกนอกระบบราชการของมหาวิทยาลัยของรัฐแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีความสอดคล้องกับแนวคิดของเบอร์กูน (Burgoon, 1974) อาชีพ ที่แตกต่างกันมีทัศนคติแตกต่างกัน เนื่องจากคนที่มีอาชีพต่างกัน ย่อมมองโลก มีแนวคิด มีอุดมการณ์ มีค่านิยมต่อสิ่งต่างๆ แตกต่างกันไป

4. เพศ เพศต่างกันมีทัศนคติต่อองค์การสหประชาชาติไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ บุญจิระ พุทธิศรี (2541) ที่พบว่า เพศที่แตกต่างกัน มีความรู้และทัศนคติเกี่ยวกับรัฐธรรมนูญฉบับปี พ.ศ. 2540 ไม่แตกต่างกัน นาดยา ศรีวรรณิต (2541) พบว่า กลุ่มตัวอย่างเพศชายและเพศหญิงมีทัศนคติต่อโครงการศูนย์วิจัยนิวเคลียร์ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จิรายุทธ วัจนะรัตน์ (2524) ศึกษา เรื่องการไม่ไปออกเสียงเลือกตั้ง : ศึกษาเฉพาะกรณีผู้ที่ไม่ใช้สิทธิเลือกตั้งซ่อมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ 29 พฤษภาคม 2524 เขตบางขุนเทียน

กรุงเทพมหานคร ที่พบว่า เพศไม่มีความแตกต่าง และไม่มีอิทธิพลต่อทัศนคติในการเลือกตั้ง และงานวิจัยของ จรัสศรี ปักกัสดัง (2542) ที่พบว่า เพศ อาชีพ รายได้ต่อเดือน และประสบการณ์ในการใช้อินเตอร์เน็ต ไม่มีผลทัศนคติเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่ออินเทอร์เน็ตที่แตกต่างกัน

ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าขอบข่ายงานของสหประชาชาติมีความเกี่ยวข้องต่อประชาชนทั้งเพศชายและเพศหญิง จึงเป็นเหตุให้ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีทัศนคติต่อองค์การสหประชาชาติไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 4 ประชาชนที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกันมีภาพลักษณ์องค์การสหประชาชาติแตกต่างกัน

ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนที่มีอายุ และระดับการศึกษา แตกต่างกันมีภาพลักษณ์ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ขณะที่ประชาชนที่มีเพศ และ อาชีพที่แตกต่างกัน มีภาพลักษณ์ที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การที่บุคคลจะมีภาพลักษณ์ในทางบวกหรือลบต่อสิ่งใดนั้นย่อมมาจากทัศนคติต่อสิ่งนั้นก่อนเนื่องจากภาพลักษณ์เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นภายในใจ ดังนั้นเมื่อบุคคลมีทัศนคติต่อสิ่งนั้นๆ แตกต่างกัน ก็จะทำให้ภาพลักษณ์ที่เกิดขึ้นภายหลังแตกต่างกันไปด้วย จากผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า ประชาชนที่มีลักษณะทางประชากรต่างกันมีทัศนคติต่อองค์การสหประชาชาติต่างกัน จึงมีผลให้ประชาชนมีภาพลักษณ์ต่อองค์การสหประชาชาติต่างกันไปด้วย

1. อายุ ผลการวิจัยพบว่าอายุที่แตกต่างกันมีภาพลักษณ์ต่อองค์การสหประชาชาติแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีการเปิดรับข่าวเกี่ยวกับสหประชาชาติในประเด็นต่าง ๆ ที่แตกต่างกัน มีการรับรู้ มีทัศนคติ ต่างกัน ก็ย่อมทำให้มีภาพลักษณ์ต่อองค์การสหประชาชาติแตกต่างกันด้วย โดยสามารถอธิบายได้จากแนวคิดของวิลเลียมส์ ดี บรูคส์ (William D. Brooks, 1971) ที่ได้อธิบายผลดังกล่าวไว้ดังนี้ อายุเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้คนมีความแตกต่างกันในเรื่องความคิด ทัศนคติ และพฤติกรรม ผลการวิจัยนี้ยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของปรีดา ยนต์พิเศษ (2541) ที่ศึกษาเรื่อง "ภาพลักษณ์ขององค์กรพัฒนาเอกชนต่อการสร้างจิตสำนึกของประชาชน : ศึกษาเฉพาะกรณี สถาบันสิ่งแวดล้อมไทย" พบว่า อายุที่แตกต่างกันมีทัศนคติที่ดีต่อภาพลักษณ์โดยรวม ต่อผู้บริหารและต่อผลงานวิชาการแตกต่างกัน

2. **ระดับการศึกษา** ผลการวิจัยพบว่าการศึกษาที่แตกต่างกันมีภาพลักษณ์ต่อองค์การสหประชาชาติแตกต่างกัน ทั้งนี้เป็นเพราะว่าการศึกษาเป็นบ่อเกิดของความรู้ ซึ่งเกิดจากการรับรู้และการเปิดรับข่าวสาร ของบุคคล ซึ่งทำให้เกิดทัศนคติ และภาพลักษณ์ ตามมา หากคนเราได้เปิดรับแต่เรื่องดี ๆ มีการรับรู้ดี ทำให้เกิดทัศนคติที่ดี ก็ทำให้มีภาพลักษณ์ที่ดีได้ ดังนั้นเมื่อประชาชนมีการศึกษาที่แตกต่างกัน ก็ย่อมทำให้ภาพลักษณ์ต่อองค์การสหประชาชาติแตกต่างกันไปด้วย

3. **เพศ** ผลการวิจัยพบว่า เพศแตกต่างกันมีภาพลักษณ์ต่อองค์การสหประชาชาติไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าชอบช่่างานของสหประชาชาติมีความเกี่ยวข้องต่อประชาชน ทั้งเพศชายและเพศหญิง จึงเป็นเหตุให้ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีภาพลักษณ์ต่อองค์การสหประชาชาติไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของปริดา ยันต์พิเศษ (2541) ที่พบว่า เพศชายและหญิง มีทัศนคติต่อภาพลักษณ์โดยรวม ด้านการดำเนินงาน ด้านผู้บริหารและผลงานวิชาการ ไม่แตกต่างกัน

4. **อาชีพ** ผลการวิจัยพบว่า อาชีพแตกต่างกันมีภาพลักษณ์ต่อองค์การสหประชาชาติไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปริดา ยันต์พิเศษ (2541) ที่พบว่า อาชีพที่ต่างกัน มีทัศนคติที่ดีต่อภาพลักษณ์โดยรวม ด้านการดำเนินงาน ด้านผู้บริหาร และงานวิชาการ ไม่แตกต่างกัน รัตนา ปัญญาดี (2541) ศึกษา ภาพลักษณ์และบทบาทการปฏิบัติหน้าที่ของสำนักงานอัยการสูงสุดในสายตาประชาชนและสื่อมวลชน พบว่า ประชาชนที่มีอาชีพที่ต่างกัน มีภาพลักษณ์ต่อการปฏิบัติหน้าที่ของสำนักงานอัยการสูงสุดไม่แตกต่างกัน

นอกจากนี้ธรรมชาติของบทบาทของสหประชาชาติไม่มีความเกี่ยวข้องกับอาชีพหนึ่งอาชีพใดโดยเฉพาะ จริงๆมีคนบางอาชีพที่ต้องทำงานร่วมกับองค์การสหประชาชาติ แต่เป็นที่ทราบดีว่างานของสหประชาชาติไม่ได้มุ่งหวังเพื่อประโยชน์ต่ออาชีพหนึ่งอาชีพใดโดยเฉพาะ ดังนั้นอาชีพที่แตกต่างกัน จึงไม่ทำให้ภาพลักษณ์ต่อองค์การสหประชาชาติแตกต่างกันไป ด้วย จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 5 การเปิดรับข่าวสารและประเด็นข่าวมีความสัมพันธ์กับการรับรู้บทบาทหน้าที่ขององค์การสหประชาชาติ

ผลการวิจัยพบว่า การเปิดรับข่าวสารและการเปิดรับประเด็นข่าวต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กับการรับรู้บทบาท หน้าที่ขององค์การสหประชาชาติอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.001 จึงเป็นไปตามสมมติฐาน อ้างถึงแนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการเลือกสรรข่าวสารของมนุษย์ของ Wilbur Schramm ได้อธิบายว่ามนุษย์เลือกเปิดรับข่าวสารตามความสนใจของตน และแนวคิด KAP ได้อธิบายว่าการเปิดรับข่าวสารที่แตกต่างกันจะมีผลต่อการรับรู้ที่แตกต่างกัน นอกจากนี้ยังอ้างถึงทฤษฎีความสัมพันธ์ทางสังคม (The Social Relations Theory) ของ De Fleur (1966) ได้อธิบายว่าความสัมพันธ์ระหว่างผู้รับสารกับบุคคลอื่นในสังคมในลักษณะของกลุ่มปฐมภูมิหรือกลุ่มทุติยภูมิ ข่าวสารที่ได้รับจากสื่อมวลชนมักจะถูกรับรู้หรือตีความโดยอิทธิพลของกลุ่มหรือบุคคลในกลุ่มเข้ามาเกี่ยวข้องเสมอ อิทธิพลที่มีต่อการรับรู้ข่าวสารในลักษณะนี้เราเรียกว่า อิทธิพลของบุคคล ผลการวิจัยมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของสุชาติ ราษฎร์รักษา (2540) ที่พบว่า การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับโรงไฟฟ้าถ่านหินจากเจ้าหน้าที่ราชการมีความสัมพันธ์ต่อการรับรู้ผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตและสิ่งแวดล้อมในเชิงลบมากกว่าสื่ออื่น ๆ แต่ในขณะเดียวกันการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับโรงไฟฟ้าถ่านหินจากพนักงานของโรงไฟฟ้าปอนอกมีความสัมพันธ์ต่อการรับรู้ผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตและสิ่งแวดล้อมในเชิงบวกกว่าสื่ออื่น ๆ ชนิษฐา สง่างวงศ์วิจิตร (2540) ที่ พบว่าการเปิดรับรายการที่แทรกอารมณ์ขันทางโทรทัศน์ของประชาชนมีความสัมพันธ์กับการรับรู้ประโยชน์ และผลการวิจัยยังสอดคล้องกับจำเนียร ช่วงโชติและคณะ (2526) ที่กล่าวว่า การรับรู้หมายถึง กระบวนการที่บุคคลได้นำเอาสิ่งที่ตนได้เห็น ได้ยิน ได้สัมผัส ได้รู้สึกจากสิ่งเร้าภายนอกรอบตัวบุคคลเข้ามาจัดระเบียบและให้ความหมาย โดยอาศัยประสบการณ์เดิมหรือความรู้สึกเดิม ออกเป็นความรู้ ความเข้าใจ ที่เกิดขึ้นในจิตใจของตนเอง จะเห็นได้ว่าการรับรู้นั้นย่อมมีความสัมพันธ์กับการเปิดรับข่าวสาร และงานวิจัยของ ศิริสา สอนศรี (2541) ซึ่งพบว่า การเปิดรับสื่อมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการรับรู้ คือยังมีการเปิดรับสื่อมากก็จะมีระดับการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับปีการท่องเที่ยวไทยมากขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริลักษณ์ อริยปัญญาทัตย์ (2540) ที่พบว่า การเปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับการรับรู้ของประชาชนในโครงการอะเมซิงไทยแลนด์ และสอดคล้องกับแนวคิดของโรเจอร์ส (Rogers, 1978:291) ซึ่งได้กล่าวเปรียบเทียบประสิทธิภาพของสื่อมวลชนและสื่อบุคคลไว้ว่าจากผลการวิจัยต่าง ๆ พบว่าสื่อมวลชนสามารถเปลี่ยนแปลงการ

รับรู้ การเพิ่มพูนความรู้ ความเข้าใจได้อย่างมีประสิทธิภาพซึ่งหมายความว่า การเปิดรับสื่อมีความสัมพันธ์กับการรับรู้ตนเอง

สมมติฐานที่ 6 การเปิดรับข่าวและประเด็นข่าวสหประชาชาติมีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อองค์ การสหประชาชาติ

ผลการวิจัยพบว่า การเปิดรับข่าวและประเด็นข่าวสหประชาชาติมีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อองค์การสหประชาชาติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 จึงเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 6 ตามงานวิจัยของ เฟลิป คอร์เซนนี่, แวนดา เดล โทโรและเจมส์ กันติโน (1983) ที่พบว่า การเปิดรับข่าวสารต่างประเทศจากหนังสือพิมพ์มีความสัมพันธ์กับทัศนคติเกี่ยวกับต่างประเทศ และสอดคล้องกับงานวิจัยของตองฤดี ปุณณกันต์ ที่พบว่า การเปิดรับการสื่อสารทั้งจากสื่อมวลชน และสื่อบุคคลมีความสัมพันธ์กับทัศนคติของประชาชน สื่อสามารถทำหน้าที่ในการขยายความเชื่อ (Expansion of belief system) สื่อมวลชนเป็นปัจจัยที่กำหนดทัศนคติของบุคคล เนื่องจากสื่อมวลชนเป็นแหล่งให้ข้อมูลที่เร้าอารมณ์และชักจูงไปสู่การปฏิบัติได้ (ไพบูลย์ อินทรวินชา, 2517) นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ Klapper (อ้างในปรมะ สดเวทิน, 2533) ที่ว่าสื่อมวลชนสามารถสร้างทัศนคติและค่านิยมใหม่ให้เกิดแก่ผู้รับสารได้ เช่นเดียวกับที่ Rogers (1983) เห็นว่าเมื่อผู้รับสารได้รับข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งก็จะเกิดความเข้าใจเรื่องนั้น ๆ และความเข้าใจจะทำให้เกิดทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ นอกจากนี้ สุรพงษ์ ไสธนะเสถียร (2533) ได้มองความสัมพันธ์ของการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทัศนคติ ในลักษณะสัมพันธ์เป็นลูกโซ่ คือเมื่อประชาชนได้รับข่าวสาร เกิดความรู้ ย่อมก่อให้เกิดทัศนคติ ผลการศึกษาวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุภารักษ จุตระกุล (2536) บุญทริกา เจียงเพ็ชร (2543) นาดยา ศรีวรรณิมิต (2541) สุทธนิภา ศรีไสย์ (2544) ชลดา ทองสุกนอก (2540) และ อรชา สื่อสุวรรณ (2543) และอดิษฐ์ นิमितสถาพร (2544) และจากแนวคิดของ Kassarijian and Robertson (1991) ซึ่งได้อธิบายถึงคุณลักษณะของทัศนคติไว้ว่า การที่ผู้บริโภคมักมีความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดนั้นเกิดจากการเรียนรู้จากข้อมูล (Information) และจากประสบการณ์ตรงซึ่งอาจหมายถึงการเปิดรับข้อมูลเพิ่มเอง และได้จากแนวคิดของซิมบาโด (Zimbardo) ที่กล่าวถึงด้านการเสนอข่าวสารซ้ำ ๆ (repetition of message) ที่เสนอไว้ในทฤษฎีเกี่ยวกับ Familiarity ไว้ว่า การที่สารนั้น ๆ มีการเสนอเนื้อหาซ้ำ ๆ กันบ่อย ๆ ทำให้เกิดความคุ้นเคยกับข่าวสาร อันจะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ ไปตามเนื้อหาที่นำเสนอ นั้น ๆ และองค์ประกอบอย่างหนึ่ง ที่เป็นปัจจัย ในการก่อให้เกิดทัศนคติในด้านลบ

และด้านบวก คือ แหล่งข่าวสารนั่นเอง โดยที่นักสังคมศาสตร์หลายท่าน ได้ให้แนวคิดไว้ว่า ทศนคติที่ผู้รับมีต่อผู้ส่งสาร จะมีผลต่อทศนคติ ที่มีต่อสารนั้นด้วย บางครั้งคำถามที่ว่า “ใครเป็นผู้พูด” มีความสำคัญพอ ๆ กับ “พูดว่าอะไร” และ เนื่องจากปัจจัยทางด้านเนื้อหาข่าวสารซึ่งมีแนวคิดเกี่ยวกับอิทธิพลของสื่อมวลชน (อ้างใน เสถียร เขยประทับ, 2528) ที่กล่าวว่า หากสารที่อยู่ในสื่อมวลชนที่ไม่เกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตของประชาชน ประชาชนนั้น ๆ ก็จะไม่สนใจสื่อเหล่านั้น

ผลการวิจัยมีความสอดคล้องกับแนวคิดของโรเจอร์ส (Rogers, 1978) ได้กล่าวถึงทศนคติว่าเป็นดัชนีชี้ว่าคุณคณนั้นคิดและรู้สึกอย่างไรกับคนรอบข้าง วัตถุและสิ่งแวดล้อมตลอดจนสถานการณ์ต่าง ๆ โดยทศนคณนั้นมียากฐานมาจากความเชื่อที่อาจส่งผลถึงพฤติกรรมในอนาคตได้ ทศนคณจึงเป็นมิติของการประเมินเพื่อแสดงว่าชอบหรือไม่ชอบต่อประเด็นหนึ่ง ๆ ซึ่งถือเป็นการสื่อสารภายในบุคคลที่เป็นผลกระทบมาจากการรับสาร อันจะมีผลต่อพฤติกรรมต่อไป จากแนวคิดของโรเจอร์ส สรุปได้ว่า การเปิดรับข่าวสารเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้เกิดทศนคติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือเรื่องใดเรื่องหนึ่ง การเปิดรับข่าวสารจึงมีความสัมพันธ์กับทศนคติ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ จารุณี บุญนิพัทธ์ (2539) ซึ่งพบว่า การเปิดรับข่าวสารเรื่องสิ่งแวดล้อมจากสื่อบุคคลคือเพื่อนฝูง/เพื่อนร่วมงาน และเจ้าหน้าที่ในที่ทำงาน มีความสัมพันธ์กับทศนคติที่มีต่อการรักษาสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับแนวคิดของแคทซ์และลาซาร์สเฟลด์ (Katz and Lazarsfeld: 27) ที่เห็นว่าการสื่อสารระหว่างบุคคลมีผลต่อการทำให้ผู้รับสารยอมรับที่จะเปลี่ยนแปลงทศนคติและยอมรับที่จะให้ความร่วมมือในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ มากที่สุด

สมมติฐานที่ 7 การเปิดรับข่าวและประเด็นข่าวสหประชาชาติมีความสัมพันธ์กับภาพลักษณ์องค์การสหประชาชาติ

ผลการวิจัยพบว่า การเปิดรับข่าวและประเด็นข่าวสหประชาชาติมีความสัมพันธ์กับภาพลักษณ์องค์การสหประชาชาติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 จึงเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 7 ผลการวิจัยมีความสอดคล้องกับแนวคิดของสมิท (Irving Smith, 1965: 67) ที่กล่าวว่า ภาพลักษณ์ที่บุคคลหรือประชาชนมีต่อองค์การจะเป็นเช่นไรนั้น ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ ข้อมูลข่าวสารที่ประชาชนได้รับด้วย และสิ่งเหล่านี้ย่อมก่อตัวขึ้นเป็นความประทับใจ ซึ่งอาจจะเป็นความประทับใจที่ดีหรือไม่ดีก็ได้ แล้วแต่พฤติกรรมหรือการกระทำขององค์การ หน้าที่สำคัญของประชาสัมพันธ์ก็คือ การสร้างสรรค์ภาพลักษณ์ให้กับองค์การ ซึ่งเป็นงานที่ต้องทำอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ และภาพลักษณ์ดังกล่าวนอกจากจะเป็นเรื่องของพฤติกรรมหรือการกระทำขององค์การแล้ว ยัง

ต้องอาศัยการให้ข่าวสารความรู้ และประสบการณ์อย่างเพียงพอแก่ประชาชนด้วย และยังสอดคล้องกับทัศนะของอำนาจ วีรวรรณ (2533:104) ที่ว่า เครื่องมือในการสร้างภาพลักษณ์ก็คือ วิธีการประชาสัมพันธ์หรือการสื่อสาร ภาพลักษณ์ที่ปล่อยให้เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติอาจทำให้ได้ภาพลักษณ์ที่ไม่ครบถ้วน ไม่เป็นระบบ และอาจผิดพลาด ภาพลักษณ์ขององค์การจึงจำเป็นต้องมีการบริหาร ซึ่งเครื่องมือที่สำคัญในการบริหารภาพลักษณ์ก็คือ การประชาสัมพันธ์ ซึ่งลักษณะงานประชาสัมพันธ์ จำเป็นที่จะต้องสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับสื่อมวลชน และประชาชนทั่วไป จะเห็นได้ว่าการเปิดรับข่าวสารจึงมีอิทธิพลต่อภาพลักษณ์ที่เกิดขึ้นกับบุคคลและองค์กร

สมมติฐานที่ 8 การรับรู้บทบาทหน้าที่ขององค์การสหประชาชาติมีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อองค์การสหประชาชาติ

ผลการวิจัยพบว่า การรับรู้บทบาทหน้าที่ขององค์การสหประชาชาติมีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อองค์การสหประชาชาติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 จึงเป็นไปตามสมมติฐาน จากแนวคิดที่ว่า การรับรู้เป็นพื้นฐานของความรู้ นั้น สามารถนำมาอธิบายผลการวิจัยได้จากแนวคิดเรื่ององค์ประกอบทัศนคติ ตามแนวความคิดของ ไทรแอนดิส (Triandis, 1971) ทัศนคติมีองค์ประกอบด้านความรู้ (Cognitive Component) เป็นหนึ่งใน 3 องค์ประกอบหลัก ดังนี้ ความรู้และแนวความคิดที่บุคคลมีต่อสิ่งเร้า ไม่ว่าจะบุคคล กลุ่ม หรือสภาวะการณ์ใด ๆ ก็ตาม ความรู้และแนวความคิด ดังกล่าวจะเป็นสิ่งกำหนดลักษณะและทิศทางของทัศนคติของบุคคล กล่าวคือ ถ้าบุคคลมีความรู้และแนวความคิดต่อสิ่งเหล่านั้นไปในทางบวก (Positive) หรือทางลบ (Negative) ชัดเจน จึงจะเห็นได้ว่าประชาชนมีระดับความรู้ที่ดีจึงส่งผลให้ประชาชนมีทัศนคติที่ดีด้วย อุบลรัตน์ ตรียะวารงพันธ์ (2543) พบว่า การรับรู้ถึงข้อเสนอและรูปแบบของกิจกรรมส่งเสริมการขยายรถยนต์นั่งญี่ปุ่นมีความสัมพันธ์กับทัศนคติของผู้บริโภคในเชิงบวก

สมมติฐานที่ 9 การรับรู้บทบาทหน้าที่ขององค์การสหประชาชาติมีความสัมพันธ์กับภาพลักษณ์องค์การสหประชาชาติ

ผลการวิจัยพบว่า การรับรู้บทบาทหน้าที่ขององค์การสหประชาชาติมีความสัมพันธ์กับภาพลักษณ์องค์การสหประชาชาติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 จึงเป็นไปตามสมมติฐาน จากผลการวิจัยสามารถอ้างอิงถึงแนวคิดของ ไทรแอนดิส (Triandis, 1971) ที่กล่าวว่าความรู้ (Cognitive Component) เป็นหนึ่งใน 3 องค์ประกอบหลักในการเกิดทัศนคติ พบว่า

ความรู้และแนวความคิดที่บุคคลมีต่อสิ่งเร้า ไม่ว่าจะบุคคล กลุ่ม หรือสภาวะการณ์ใด ๆ ก็ตาม
 *ความรู้และแนวความคิด ดังกล่าวจะเป็นสิ่งกำหนดลักษณะและทิศทางของทัศนคติของบุคคล
 กล่าวคือ ถ้าบุคคลมีความรู้และแนวความคิดต่อสิ่งเหล่านั้นไปในทางบวก (Positive) หรือทางลบ
 (Negative) ชัดเจน จึงจะเห็นได้ว่าประชาชนมีระดับความรู้ที่ดีจึงส่งผลให้ประชาชนมีทัศนคติที่ดี
 ด้วย โดยที่ทัศนคตินั้นเป็นสิ่งที่กำหนดภาพลักษณ์ที่เกิดขึ้นในบุคคลดังนั้นจึงสามารถอ้างถึงทัศน
 คติที่ส่งผลให้เกิดภาพลักษณ์ต่อมา ดังนั้นการรับรู้จึงมีผลต่อทัศนคติและยังส่งผลต่อเนื่องมาสู่
 การเกิดภาพลักษณ์ในบุคคลด้วย สอดคล้องกับแนวคิดของ Zimbarbo and Martach ที่กล่าวว่า
 องค์ประกอบของทัศนคติมี 3 ส่วน คือ 1. องค์ประกอบความรู้ ความนึกคิด (The Cognitive
 Component) 2. องค์ประกอบด้านความรู้สึก (The Affective Component) 3. องค์ประกอบด้าน
 พฤติกรรม (The Behavior Component) โดยเฉพาะองค์ประกอบความรู้ ความนึกคิด นั้นเป็น
 ส่วนที่เป็นความเชื่อของบุคคลเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ ทั่วๆ ไป ทั้งสิ่งที่ชอบและไม่ชอบ หากบุคคลมี
 ความรู้หรือความคิดว่าสิ่งใดดี ก็มักจะมีทัศนคติที่ดีต่อสิ่งนั้น หากมีความรู้มาก่อนว่าสิ่งใดไม่ดี ก็
 จะมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อสิ่งนั้น นอกจากนี้ในการเปลี่ยนแปลงทัศนคตินั้น บุคคลสามารถถูกทำให้
 เปลี่ยนแปลงได้หลายวิธี อาจจะเป็นโดยวิธีที่บุคคลได้รับข่าวสารต่างๆ ซึ่งข่าวสารเหล่านี้อาจจะมา
 จากบุคคลอื่น หรือสื่อมวลชนต่างๆ ข่าวสารนี้จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในองค์ประกอบของทัศน
 คติในส่วนของความรู้หรือความคิด (Cognitive Component) ดังนั้นจะเห็นได้ว่า ความรู้เป็น
 ปัจจัยอย่างหนึ่งที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ

สมมติฐานที่ 10 ทัศนคติของประชาชนต่อองค์การสหประชาชาติมีความสัมพันธ์กับ
 ภาพลักษณ์องค์การสหประชาชาติ

ผลการวิจัยพบว่า ทัศนคติของประชาชนต่อองค์การสหประชาชาติมีความสัมพันธ์กับ
 ภาพลักษณ์องค์การสหประชาชาติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 จึงเป็นไปตามสมมติ
 ฐานข้อที่ 10 ผลการวิจัยมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ อติบุษ นิमितสถาพร ที่พบว่าทัศนคติมี
 ความสัมพันธ์กับภาพลักษณ์ และสอดคล้องกับแนวคิดของ ซีมอน (Simon 1980:13) ที่ว่าภาพ
 ลักษณ์ที่เกิดขึ้นเองโดยธรรมชาติ คือการปล่อยให้ไปไปตามสภาวะแวดล้อมที่มากกระทบ ภาพที่
 ออกมาอาจจะผิดเพี้ยนไปจากความจริง เพราะอิทธิพลของทัศนคติในแต่ละสังคมที่ไม่เหมือนกัน

การที่บุคคลมีภาพลักษณ์ต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดนั้นย่อมเกิดมาจากการมีทัศนคติต่อสิ่งนั้นก่อน จึงมีความสอดคล้องกับแนวคิดของ โรเจอร์ส (Rogers, 1978) ได้กล่าวถึงทัศนคติว่าเป็นดัชนีที่ว่าบุคคลนั้นคิดและรู้สึกอย่างไรกับคนรอบข้าง วัตถุและสิ่งแวดล้อมตลอดจนสถานการณ์ต่าง ๆ โดยทัศนคตินั้นมีรากฐานมาจากความเชื่อที่อาจส่งผลถึงพฤติกรรมในอนาคตได้ ทัศนคติจึงเป็นมิติของการประเมินเพื่อแสดงว่าชอบหรือไม่ชอบต่อประเด็นหนึ่ง ๆ ซึ่งถือเป็นการสื่อสารภายในบุคคลที่เป็นผลกระทบมาจากการรับสาร อันจะมีผลต่อพฤติกรรมต่อไป จากแนวคิดข้างต้นอาจสรุปได้ว่าความคิดและรู้สึกอย่างไรต่อคนรอบข้าง วัตถุและสิ่งแวดล้อมตลอดจนสถานการณ์ต่าง ๆ นั้นอาจเรียกได้ว่า ภาพลักษณ์ที่บุคคลนั้นมีต่อคนรอบข้าง วัตถุและสิ่งแวดล้อมตลอดจนสถานการณ์ต่าง ๆ จึงเห็นได้ว่าทัศนคติมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับภาพลักษณ์

ผลการวิจัยทั้งสองวิธี

เรื่องที่ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษารายละเอียดมากที่สุดคือ ประเด็นการนำเสนอของหนังสือพิมพ์ และประเด็นการเปิดรับของกลุ่มตัวอย่าง รวมทั้งภาพลักษณ์ว่ามีความสัมพันธ์กันหรือไม่ อย่างไร

ผู้วิจัยพยายามนำผลวิเคราะห์เนื้อหา และ ผลจากการสำรวจมาวิเคราะห์ร่วมกัน และพบว่ามีความสอดคล้องกันเป็นอย่างมากในบางเรื่อง เช่นหนังสือพิมพ์มีการนำเสนอข่าวเกี่ยวกับสันติภาพที่สูงกว่าประเด็นข่าวสหประชาชาติอื่น ๆ และการเปิดรับข่าวเกี่ยวกับงานด้านสันติภาพอยู่แม้จะอยู่ในระดับปานกลาง แต่ก็ยังเป็นประเด็นที่เปิดรับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยการเปิดรับสูงที่สุด

ส่วนอันดับที่สองของการนำเสนอข่าวคืองานด้านอื่น ๆ รวมกันซึ่งได้แก่ ด้านความช่วยเหลือฉุกเฉิน การค้าและการพัฒนา วันหรือปีสากลที่กำหนดโดยสหประชาชาติ ฯลฯ ผลของการสำรวจการเปิดรับของประชาชนพบว่าการเปิดรับข่าวด้านนี้เป็นอันดับที่ 3 ซึ่งมีการเปิดรับในระดับปานกลางเช่นกัน

ข่าวเกี่ยวกับงานด้านสิทธิมนุษยชน ถึงแม้มีการนำเสนอมากเป็นอันดับที่สาม แต่ผลของการสำรวจการเปิดรับ พบว่าการเปิดรับน้อย และมีค่าเฉลี่ยจากการเปิดรับน้อยคือ 2.06

ข่าวเกี่ยวกับงานด้านกองทุนการเงินระหว่างประเทศมีการนำเสนอมากเป็นอันดับสี่ และผลการเปิดรับ พบว่ามีการเปิดรับปานกลางมีค่าเฉลี่ยเป็นอันดับสอง ซึ่งมีความใกล้เคียงกัน

ข่าวเกี่ยวกับการประชุมต่าง ๆ ของสหประชาชาติมีการนำเสนออยู่ในอันดับที่ห้า และผลการเปิดรับอยู่ในอันดับที่สี่ มีค่าเฉลี่ยสูงเป็นอันดับสี่ อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งมีความใกล้เคียงกันมาก

ในส่วนของงานด้านเด็กซึ่งการเปิดรับมีค่าเฉลี่ยสูงเป็นอันดับสามอยู่ในระดับปานกลาง แต่มีการนำเสนอในหนังสือพิมพ์รายวันอยู่ในระดับต่ำ

ในขณะเดียวกันมีงานของสหประชาชาติด้านการบินพลเรือนระหว่างประเทศ ด้านไปรษณีย์สากล และด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมซึ่งไม่มีการนำเสนอข่าวเลยในช่วงเวลาที่ศึกษา ก็พบว่ามีการเปิดรับอยู่ในลำดับที่น้อยที่สุดด้วย

ผลการวิเคราะห์เนื้อหาพบว่าภาพลักษณ์รวมที่นำเสนอทางหนังสือพิมพ์เป็นบวก และผลการสำรวจประชาชนก็พบว่าภาพลักษณ์ของสหประชาชาติโดยรวมเป็นบวกด้วย

ภาพลักษณ์ขององค์การสหประชาชาติ

ผลจากการวิเคราะห์หนังสือพิมพ์และการสำรวจความคิดเห็นประชาชนกลุ่มตัวอย่าง ทำให้ทราบว่า การนำเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์มีความสัมพันธ์กับการเปิดรับของประชาชน เมื่อเป็นเช่นนั้นจากการพิสูจน์สมมติฐานที่พบว่า การเปิดรับข่าว การรับรู้ ทศนคติ และภาพลักษณ์ของประชาชนมีความสัมพันธ์กัน จึงสรุปได้ว่า ถ้าองค์การสหประชาชาตินำเสนอข่าวมาก การเปิดรับข่าวสหประชาชาติ การรับรู้ก็จะมีมาก ทศนคติจะต้องเป็นเชิงบวก และภาพลักษณ์ของประชาชนต่อสหประชาชาติก็จะเป็นบวก

จากผลในส่วนนี้ทำให้ยืนยันแนวคิดที่ว่า “ภาพลักษณ์ที่บุคคลหรือประชาชนมีต่อองค์การจะเป็นเช่นไรนั้น ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ ข้อมูลข่าวสารที่ประชาชนได้รับด้วย และสิ่งเหล่านี้ย่อมก่อตัวขึ้นเป็นความประทับใจ ซึ่งอาจจะเป็นความประทับใจที่ดีหรือไม่ดีก็ได้ แล้วแต่พฤติกรรมหรือการกระทำขององค์การ หน้าที่สำคัญของประชาสัมพันธ์ก็คือ การสร้างสรรค์ภาพลักษณ์ให้กับองค์การ ซึ่งเป็นงานที่ต้องทำอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ และภาพลักษณ์ดังกล่าวนอกจากจะเป็นเรื่อง

ของพฤติกรรมหรือการกระทำขององค์การแล้ว ยังต้องอาศัยการให้ข่าวสารความรู้ และประสบการณ์อย่างเพียงพอแก่ประชาด้วย (Irving Smith, 1965: 67)

และจากแนวคิดที่ว่าส่วนประกอบของทัศนคติคือความรู้หรือการรับรู้ (Cognitive Component) จึงเป็นที่เชื่อกันว่าถ้าส่วนประกอบส่วนใดส่วนหนึ่งเปลี่ยนแปลงส่วนประกอบด้านอื่น ๆ จะมีแนวโน้มเปลี่ยนแปลงด้วยเช่นกัน จากแนวความคิดดังกล่าวข้างต้นเชื่อว่า เมื่อผู้รับสารได้รับข่าวสารก็จะเกิดความรู้เกี่ยวกับเรื่องนั้นๆ และมีผลทำให้เกิดทัศนคติต่อเรื่องนั้นตามมาและในที่สุดก็จะเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในเรื่องนั้นสอดคล้องกับ พัทนี เขยจรรยา (2533) ที่กล่าวว่า หนังสือพิมพ์เป็นสื่อมวลชนประเภทหนึ่ง que เข้าถึงและมีอิทธิพลต่อชีวิตประจำวันของคนในสังคมเมืองและเป็นสื่อที่เสนอข่าวสารความรู้ตลอดจนความคิดเห็น ซึ่งมีอิทธิพลต่อการก่อตัวของทัศนคติ และการเปลี่ยนแปลงของทัศนคติของผู้อ่านทั้งโดยตรงและโดยอ้อม อย่างไรก็ตามประเด็นที่หนังสือพิมพ์เลือกสรรมานำเสนอนั้นอาจจะเป็นภาพบางส่วนจากภาพเต็มหรือภาพของสิ่งที่ เป็นอยู่ทั้งหมด ด้วยเหตุนี้ภาพลักษณ์ของบุคคลจะเป็นเช่นไรนั้น ย่อมขึ้นกับการคัดเลือก นำเสนอหรือมุมมองของหนังสือพิมพ์ด้วย ดังนั้นจึงเป็นไปได้ว่าภาพลักษณ์ของบุคคลที่ถูกนำเสนอทางหนังสือพิมพ์นั้นอาจจะตรงหรือไม่ตรงกับความเป็นจริงก็ได้ ในทางตรงกันข้ามคนส่วนใหญ่ อาจมีภาพลักษณ์ไม่ตรงกับหนังสือพิมพ์นำเสนอ ก็ได้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของอดิณุช นิमितสถาพร (2544) ที่ศึกษา “ภาพลักษณ์ของศาลปกครองในสายตาประชาชน เขตกรุงเทพมหานคร” พบว่า การเปิดรับข่าวสารของประชาชนมีความสัมพันธ์กับทัศนคติของประชาชนต่อศาลปกครอง และมีความสัมพันธ์กับภาพลักษณ์ศาลปกครองในสายตาประชาชน ทัศนคติของประชาชนต่อศาลปกครองมีความสัมพันธ์กับภาพลักษณ์ศาลปกครองในสายตาประชาชน และของ สุมนา วรสูตร (2540) ศึกษา “ภาพลักษณ์ธนาคารพาณิชย์ไทย ในช่วงวิกฤติการณ์ทางเศรษฐกิจ ปี 2540” พบว่าการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับธนาคารพาณิชย์ไทยจากสื่อโทรทัศน์มีความสัมพันธ์กับภาพลักษณ์ธนาคารพาณิชย์ไทยในสายตาประชาชนผู้ใช้บริการ และการเปิดรับข่าวสารจากสื่อบุคคลที่เป็นพนักงานธนาคารมีความสัมพันธ์กับภาพลักษณ์ธนาคารพาณิชย์ไทย ในสายตาสื่อมวลชน และไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ รัตนาดี เทพช่วยสุข (2539) ศึกษา “การรับรู้ของชาวพุทธต่อภาพลักษณ์ของพระสงฆ์กับการนำเสนอผ่านสื่อมวลชน” พบว่า การเปรียบเทียบภาพลักษณ์พระสงฆ์ที่ผ่านการรับรู้ของชาวพุทธปรากฏว่าไม่สอดคล้องกับภาพลักษณ์ที่สื่อมวลชนนำเสนอ

สอดคล้องกับทัศนะของอำนาจ วีรวรรณ (2533:104) ที่ว่า เครื่องมือในการสร้างภาพลักษณ์ก็คือ วิธีการประชาสัมพันธ์ ภาพลักษณ์ที่ปล่อยให้เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติอาจทำให้ได้ภาพลักษณ์ที่ไม่ครบถ้วน ไม่เป็นระบบ และอาจผิดพลาด ภาพลักษณ์ขององค์การจึงจำเป็นต้องมีการบริหาร ซึ่งเครื่องมือที่สำคัญในการบริหารภาพลักษณ์ก็คือ การประชาสัมพันธ์ ซึ่งลักษณะงานประชาสัมพันธ์ จำเป็นที่จะต้องสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับสื่อมวลชน และประชาชนทั่วไป จะเห็นได้ว่าการเปิดรับข่าวสารจึงมีอิทธิพลต่อภาพลักษณ์ที่เกิดขึ้นกับบุคคลและองค์กร

ปัญหาสำคัญของการทำงานที่ชาวสหประชาชาติมีการนำเสนอน้อย ทำให้ประชาชนไม่ทราบความเคลื่อนไหว ความเป็นไป ทั้งนี้เป็นเพราะว่าสื่อในประเทศไทย โดยเฉพาะสื่อหนังสือพิมพ์ไทยไม่ค่อยนำเสนอข่าวเกี่ยวกับสหประชาชาติ เพราะคนไทยส่วนใหญ่อ่านหนังสือพิมพ์ภาษาไทย แต่หนังสือพิมพ์รายวันโดยเฉพาะที่เป็นภาษาไทยนำเสนอข่าวเกี่ยวกับสหประชาชาติน้อย ดังนั้นจึงขึ้นอยู่กับสหประชาชาติว่าต้องการให้คนไทยทราบความเป็นไปของหน่วยงานหรือไม่ เพราะเท่าที่ผ่านมาเอกสาร เผยแพร่ ภาษาไทยมีน้อยมาก สหประชาชาติควรที่เพิ่มงบประมาณในการทำงานด้านการเผยแพร่ข่าวสารข้อมูลในประเทศไทยเพิ่มมากขึ้น

ถึงแม้ว่าภาพลักษณ์ของสหประชาชาติโดยรวมจะเป็นทางบวกที่สูง แต่ก็มีความจำเป็นต้องที่องค์การสหประชาชาติต้องพยายามรักษาภาพลักษณ์ทางบวกให้ดีที่สุดและให้นานที่สุด ด้วยการเผยแพร่ข่าวสารสู่ประชาชนให้มากที่สุด โดยเฉพาะผลงานที่ประสบความสำเร็จ เพื่อจะได้รับการสนับสนุนทั้งทางด้านความร่วมมือและเงินทุนให้สามารถดำรงสถานภาพเพื่อช่วยเหลือประชาชนทั่วโลกในด้านต่าง ๆ ต่อไปได้

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. หนังสือพิมพ์ภาษาไทยเสนอข่าวสหประชาชาติน้อยมาก ดังนั้นสหประชาชาติควรหาวิธีที่จะกระตุ้นให้หนังสือพิมพ์ภาษาไทยเสนอให้มากขึ้น โดยการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับหนังสือพิมพ์ บรรณาธิการ นักข่าว ซึ่งอาจทำได้ด้วยการส่งเจ้าหน้าที่ไปเยี่ยมเยียนหรือจัดประชุมกับบรรณาธิการข่าว เป็นต้น มีการแปลข่าวหรือให้ข้อมูลเป็นภาษาไทยเพิ่มมากขึ้น

2. จากผลการศึกษาครั้งนี้ ทำให้ทราบว่าบางหน่วยงานของสหประชาชาติ ไม่มีข่าวเลย ดังนั้นหน่วยงานนั้น ๆ ต้องพิจารณา บริบทต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเสนอข่าวให้มากขึ้น ซึ่งอาจได้แก่ จัดประชุมกับสื่อมวลชน เสนอข่าวที่สื่อมวลชนสนใจที่สุด

3. นอกจากนี้ผลจากการศึกษา ยังทำให้ทราบว่า ประชาชนมีการเปิดรับข่าวสหประชาชาติน้อย ซึ่งทำให้ไม่ได้รับรู้ความเป็นไป หรือไม่รู้ว่สหประชาชาติทำอะไรบ้าง ดังนั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจะต้องพิจารณาองค์ประกอบหลายอย่าง เช่น ประชาชนมีการเปิดรับข่าวสหประชาชาติน้อย เพราะสื่อมวลชนมีการนำเสนอข่าวน้อย ซึ่งก็จะต้องพิจารณาข้อที่ 1 นอกจากนี้สหประชาชาติควรเพิ่มการทำกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับประชาชนทั่ว ๆ ไปให้มากขึ้น และ เป็นกิจกรรมสาธารณะที่บุคคลทั่ว ๆ ไป สามารถร่วมกิจกรรมนั้น ๆ ได้

4. ผลที่ได้จากการศึกษานี้ คือการเปิดรับสื่อมีผลต่อภาพลักษณ์ของสหประชาชาติ แต่การเปิดรับสื่อยังคงค่อนข้างน้อย ซึ่งสันนิษฐานได้ว่า เป็นเพราะการกระจายเอกสารข้อมูลน้อยไม่ทั่วถึง และเอกสารส่วนใหญ่เป็นภาษาอังกฤษ เห็นควรให้เพิ่มปรับเอกสาร ข้อมูล พร้อมทั้งจัดแปลเป็นภาษาไทย เพื่อให้เข้าถึงผู้รับได้อย่างกว้างขวาง และสามารถให้ประโยชน์ได้

5. จัดให้มีการจัดทำ Website ภาษาไทย เพื่อคนไทยที่เข้าถึง Website จะได้รับข้อมูล ข่าวสาร และมีความรู้ ความเข้าใจได้มากขึ้น

6. องค์การสหประชาชาติควรจะมีมือเพื่อสร้างศูนย์ข่าวสหประชาชาติ ที่จะเป็นแหล่งรวบรวมข้อมูลทุกอย่าง จากทุกองค์กร เพื่อความสะดวกในการค้นหาเอกสาร โดยที่ประชาชนที่มีความประสงค์จะขอรับเอกสารจากหน่วยงานของสหประชาชาติ จะได้มีความสะดวกมากยิ่งขึ้น

7. การที่องค์การสหประชาชาติเป็นองค์การขนาดใหญ่ และมีการทำงานในหลายประเด็นทำให้มีการแข่งขันกันเองในการให้ข่าว นับเป็นภาระอันใหญ่หลวงต่อสื่อมวลชนในการพิจารณาเสนอข่าวสหประชาชาติบนพื้นที่ที่จำกัด สื่อมวลชนจะนำเสนอข่าวที่เป็นข่าวสด ข่าวที่เป็นที่สนใจต่อประชาชนทั่วไป มากกว่าที่จะเสนอข่าวหนัก ซึ่งเป็นข่าวที่สหประชาชาติเผยแพร่เป็นส่วนใหญ่ และเป็นเรื่องใกล้ตัว ดังนั้นหน่วยงานของสหประชาชาติจำเป็นต้องพัฒนาการเขียนข่าว เพื่อให้เป็นที่สนใจแก่สื่อมวลชนเพื่อนำเสนอต่อประชาชน เพราะฉะนั้นคุณภาพของข่าวจึงมีความ

สำคัญ สหประชาชาติควรมีเจ้าหน้าที่ที่มีความชำนาญด้านการเขียนข่าวและประชาสัมพันธ์ที่เป็นมืออาชีพจริง ๆ โดยเฉพาะข่าวสั้น ๆ จะต้องแสดงให้เห็นถึงผลกระทบทั้งทางบวกหรือทางลบต่อผู้รับข่าวสาร ซึ่งจะทำให้มีความรู้สึกเกี่ยวข้องกับตนเอง และมีความตื่นตัวที่จะรับข่าวสั้น

8. สหประชาชาติโดยเฉพาะหน่วยงานในประเทศไทยควรสร้างความต่อเนื่อง และความสม่ำเสมอในการเสนอข่าว เพื่อให้ประชาชนรู้จักมากยิ่งขึ้น เพราะฉะนั้นควรจัด Press Meeting หรือ Press Briefing อย่างน้อยเดือนละครั้ง โดยสลับกันไปเดือนละหนึ่งหรือสองหน่วยงาน หรือออกรายการสนทนาทางวิทยุ หรือ โทรทัศน์บ้าง เพื่อให้ประชาชนได้รับทราบความเป็นไป และทำให้หน่วยงานของสหประชาชาติเป็นที่รู้จักเพิ่มมากขึ้น นอกจากนี้ต้องมีการแปลข่าวให้เป็นภาษาไทยเพื่อเผยแพร่ต่อหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยด้วย

9. จากความพยายามปรับปรุงโครงสร้างการเผยแพร่ข่าวสาร และข้อมูลของสหประชาชาติ ตามรายงานเรื่อง "Global Vision, Local Voice" จะเห็นว่าสหประชาชาติเน้นที่จะเผยแพร่ข่าวสารและข้อมูลให้เข้าถึงประชาชนท้องถิ่นทุกแห่งทั่วโลก แต่ในทางปฏิบัติ ยังไม่สามารถทำตามนโยบายการเผยแพร่ดังกล่าว คือ หน่วยงานในสังกัดยังไม่สามารถนำมาปฏิบัติได้ ดังนั้นหน่วยงานด้านนี้จะต้องหาแนวร่วม หรือหาเครือข่าย เช่น กระทรวง หน่วยงานต่าง ๆ หรือ สถาบันการศึกษา เพื่อช่วยในการทำให้ข้อมูล ข่าวสารของสหประชาชาติเป็นที่รู้จักในวงกว้างมากขึ้น โดยเฉพาะกระทรวงศึกษาธิการ สหประชาชาติจะต้องนำเสนอข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อที่จัดทำขึ้นโดยกระทรวง ทบวง กรม หรือหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยเพิ่มช่องทางการเผยแพร่ข่าวของสามหน่วยงานดังกล่าว และเพิ่มเนื้อหาเกี่ยวกับสหประชาชาติในหลักสูตรมากขึ้น อาจขอความร่วมมือกับกรมองค์การระหว่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ รวมทั้งพร้อมที่จะส่งวิทยากรไปบรรยายตามสถานศึกษาต่าง ๆ ตามคำร้องขอ และจัดบรรยายที่องค์การสหประชาชาติแก่สถาบันการศึกษาและมีการนำชมสถานที่

10. จากผลการวิจัยที่พบว่า การนำเสนอข่าวสหประชาชาติของหนังสือพิมพ์มีปริมาณไม่มากนัก ทั้งนี้อาจมีสาเหตุที่ทราบดีว่าองค์การสหประชาชาติเป็นองค์การขนาดใหญ่ มีหน่วยงานในสังกัดอยู่เป็นจำนวนมากและในหลายประเทศ รวมทั้งมีภาระหน้าที่ที่จะต้องรับผิดชอบมากมายและในเกือบทุกประเด็นความเดือดร้อนที่เกิดขึ้นแก่มนุษยชาติ ซึ่งอาจจะด้วยสาเหตุนี้เองที่ทำให้การติดต่อสื่อสารภายในองค์การ (Internal communication) หรือการแลกเปลี่ยนข่าว

สารความเคลื่อนไหวระหว่างหน่วยงานในสังกัดเองเป็นไปแบบไม่ต่อเนื่อง รวมทั้งการกระจายข่าวสารข้อมูลก็เป็นไปแบบไม่ทั่วถึง เนื่องจากภาระหน้าที่อันหนักอึ้งดังกล่าว ซึ่งในเกือบจะทุกประเด็น เจ้าหน้าที่ขององค์การสหประชาชาติเองก็ต้องทำงานแข่งกับเวลาด้วย เพราะในบางประเด็นก็เป็นประเด็นที่มีความอ่อนไหวอยู่มากพอสมควร การปฏิบัติงานล่าช้าของเจ้าหน้าที่แม้เพียงเสี้ยววินาทีนั้นหมายถึงชีวิตของมนุษยชาติที่อาจจะต้องสูญเสียชีวิตก็ได้ ซึ่งอาจเป็นอีกสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เจ้าหน้าที่เองก็ไม่กล้าที่จะเผยแพร่ข่าวสารออกสู่สาธารณะ รวมทั้งเจ้าหน้าที่เองก็อาจจะละเลยหน้าที่การประชาสัมพันธ์ไปได้เมื่อเปรียบเทียบกับน้ำหนักระหว่างชีวิตคน กับการประชาสัมพันธ์หน่วยงาน แต่สหประชาชาติสามารถที่จะเลือกจังหวะเวลาที่ประชาชนให้ความสนใจข่าวใด ข่าวหนึ่ง เพื่อแทรกข่าวอีกข่าวหนึ่งไปได้ เสมือนปล่อยข้อมูลไปตามกระแส เช่น เมื่อประเทศไทยส่งเจ้าหน้าที่ ทหารและตำรวจไทยไปร่วมรักษาสันติภาพในติมอร์ตะวันออก จะเห็นว่าสื่อ และประชาชนให้ความสนใจมาก ซึ่งเป็นโอกาสดีที่ควรจะพิจารณาเผยแพร่ผลงานด้านอื่นผสมไปด้วย และอีกอย่างหนึ่งคือสหประชาชาติสามารถเสนอข่าวหรือเผยแพร่ผลงานที่ประสบความสำเร็จให้แก่สาธารณชนได้ทราบ

ยิ่งไปกว่านั้น ตามที่กล่าวไว้ในตอนต้นว่าบทบาทขององค์การสหประชาชาติเองมุ่งแก้ไขในระดับนโยบายเป็นหลัก สื่อมวลชนและสาธารณชนก็ต้องการทราบความเป็นไปทางด้านนโยบาย ดังนั้น สหประชาชาติจะต้องนำเสนอนโยบายขององค์การ ผ่านสื่อมวลชน เช่นการให้สัมภาษณ์ทางวิทยุ โทรทัศน์ และสื่อสิ่งพิมพ์ หรือการจัดทำเป็นเอกสารข้อมูลเกี่ยวกับนโยบาย เผยแพร่ให้ผู้ที่เกี่ยวข้อง หรือผู้สนใจได้รับรู้ และนำไปใช้ประโยชน์

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. งานวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยเก็บข้อมูลจากประชาชนโดยใช้แบบสอบถาม ซึ่งอาจทำให้ไม่ได้ข้อมูลในเชิงลึกมากนัก เห็นควรจัดเก็บข้อมูลด้วยวิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก (Depth Interview) ประชาชนกลุ่มเป้าหมายต่าง ๆ เพื่อศึกษาแนวทางและความต้องการเกี่ยวกับการเผยแพร่ข้อมูลของสหประชาชาติ ในหลาย ๆ แง่มุม และรูปแบบการนำเสนอที่ต้องการ

2. ควรจะมีการศึกษาเชิงลึกกับบรรณารักษกรข่าวของสื่อมวลชนเกี่ยวกับการจัดวางระวางข่าวสาร และผู้เฝ้าประตูข่าว เนื่องจากบุคคลดังกล่าวเป็นผู้กำหนดและตัดสินใจในการนำเสนอข่าวสหประชาชาติ ทั้งในเรื่องเกี่ยวกับปัญหา และอุปสรรคในการนำเสนอข่าวสหประชาชาติ เพื่อทางสหประชาชาติ จะได้พัฒนาวิธีการและเนื้อหาข่าวสารให้สอดคล้องกับความต้องการของสื่อมวลชน